

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAJ 2003

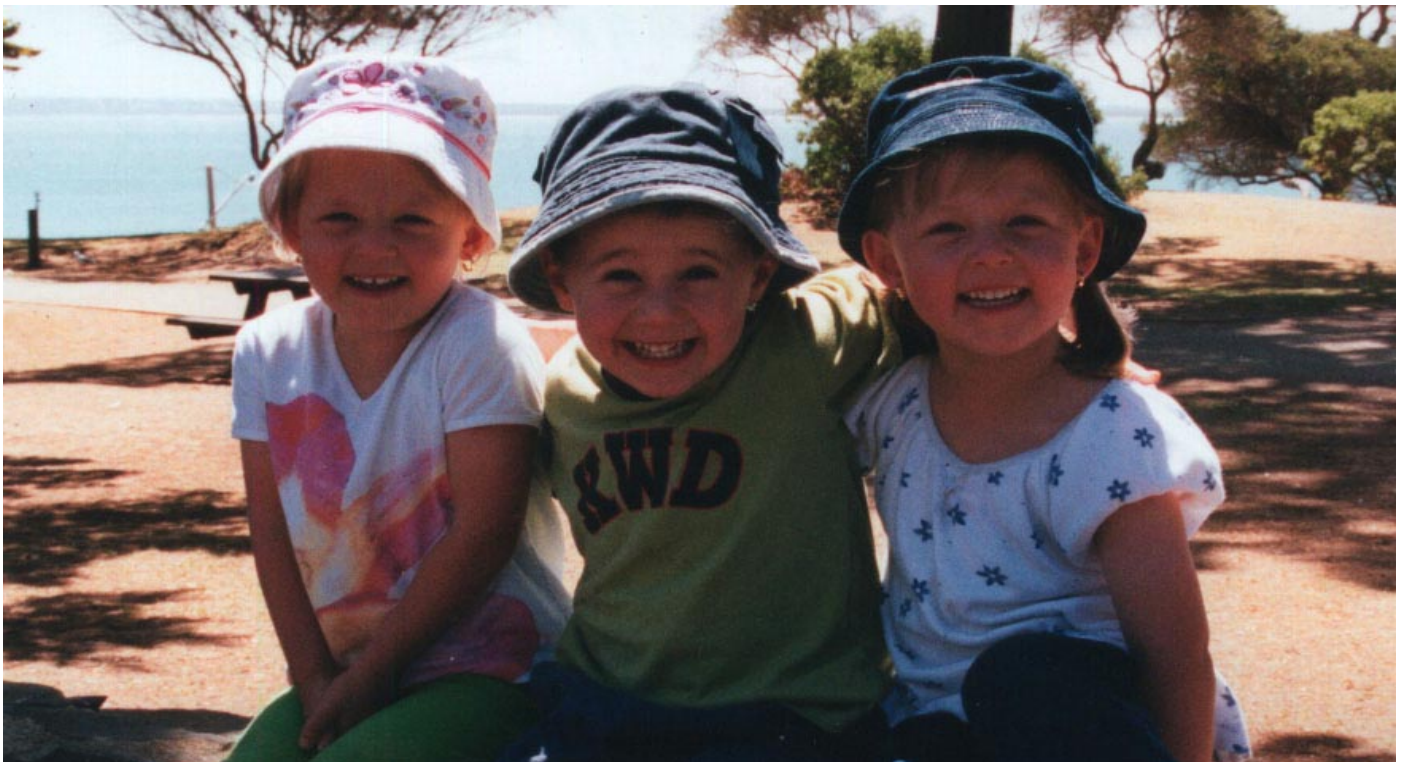
Misli

thoughts

LETO - YEAR 52

ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/index.htm>

Misli
Maj 2003

**GLASBA IZ BARAGOVE
KNJIŽNICE**

V s e b i n a

Krasni majnik se razgrinja.....	3
Izpod Triglava	5
Straši udba.net.....	7
Kaj ima opraviti Vstali Kristus z Udbo?.....	8
Sv. Ciril in Metod Melbourne.....	9
Sveti Rafael Sydney.....	13
Sveta Družina Adelaide.....	16
Sveti Frančišek Asiški.....	18
Križem avstralske Slovenije.....	20
Avstralska pomlad v Sloveniji.....	21
Stara mama varuje otroke.....	22
Lep je mesec maj.....	23
Iz naših misijonov.....	24
Potovanje v Avstralijo.....	25
Ansambel Avstralskih pet.....	26
Kotiček naših mladih.....	29
Zrela odločitev za vero.....	30
Everyone needs to feel a part	31
Za konec pa še malo smeha.....	32
Oglasi.....	33

FANTJE S PRAPROTNA – slovenske ljudske
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje same želje
OTOČEK SREDI JEZERA – Zvezde na nebu žare
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke
BIG BEN – Največji uspehi
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom
NACE JUNKAR – Slovenski mornar
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si
POSTOJNSKA JAMA I in II
TRŽAŠKI OKTET – v živo-dal vivo-live
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas
VOLK IN MALI MUC
JANEZ BITENC – Take božične
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim
DESETI BRAT – Pelin roža
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela
ALPSKI OKTET – Veselo po domače
JAPART – To smo mi
OTO PESTNER – S svojimi gosti
POPOTNIK I in II
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (cena \$6)

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Pomladna Slovenija je ta čas vsa v cvetju. Na naslovnici vidimo Babno polje na Notranjskem, v območju gozdnih predelov Snežnika. Gozdovi so ozeleneli, ravninska preproga pa zacvetela v tisočih cvetovih. **FOTOGRAFIJA SPODAJ:** Življenje je največji dar, ki smo ga prejeli po neizmerni milosti Boga in sodelovanju naših staršev. Materinski dan, ki ga praznujemo na drugo nedeljo v maju, je naš izraz hvaležnosti našim materam za življenje. Kakšna radoživost življenja kipi v teh Hartmanovih tri in pol leta starih trojčkih: Siahn, Ricci in Monique (z leve na desno).

ČESAR SE MLADOST NAVADI, starost ohrani.
BILO BI ČUDOVITO, če bi mladost znala vse,
kar lahko in starost zmogla vse, kar zna.
ČIM VEČ DAJEŠ, temveč imaš.
ODPADLI CVET se ne vrne več na vejo.
VSAK SREČEN človek je lep.
KJER JE VOLJA, je tudi pot.
V VSAKEM ČLOVEKU iščite dobro.
SVET JE ODER, kjer igra vsak svojo vlogo.
V VSEH STVAREH je treba misliti na konec.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Max Hartman: 1. p. Ciril: 4,11,13,19,22,25,26. Arhiv Misli: 1,3,12,29. Marija: 9, 10,30,31. Arhiv društva Ivan Cankar: 11. Arhiv Športnega društva St. Albans: 12. Arhiv Mili Vesel: 12. Arhiv Pavle Gruden: 15. Jože Vuzem: 17. Ivo Leber: 21. Anica Smrdel: 23. p. Hugo Delčnjak: 24. Mladinski kotiček: Jenny Petelin. HVALA VSEM!

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del). ZNAŠ SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCİ, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

ZBORNİK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNİK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8. 100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4. knjiga, \$10.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENCİ V MELBOURNU – Dr. Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$20, na razpolago samo še 1 knjiga.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.

NA USODNEM RAZPOTJU - Persič Marjan, \$20.

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBegli ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA 2002, Celje, \$5.

PRATIKA 2003, Celjska in Celovška, \$10.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

MARIJANSKI KOLEDAR 2003, \$9.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) _____ CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNI ZBOR AVE - Eno dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtnice

SESTRE KLARISE - Marija Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka

ljubljske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infoxchange.net.au | Naročnina za leto 2003 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništvu za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. ISSN 1443-8364

Misli na internetu: <http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Ekipa, ki je gostoljubno postregla romarje.

Po ustaljenem razporedu je bilo v cvetnem tednu spovedovanje v Geelongu, Altoni North, Springvalu in St. Albansu. Povsod je bil predvideni čas napolnjen z delom.

Nekaj posebnega je bila letos za slovensko občestvo v Melbournu velikonočna vigilijska, ki smo jo pričeli ob 7. uri zvečer. Ozvočena je bila tudi dvorana, Matija Cestnik pa je ob pomoči žene Pavline poskrbel za to, da so imeli tam tudi sliko. Iskrena hvala obema! Med velikonočno vigilijo je Iris Dietner, učiteljica v naši Slomškovi šoli v Kew, prejela zakrament svetega krsta, birme in prvega svetega obhajila. Iris Anno Marie smo veseli sprejeli v naše verno občestvo in ji čestitali za to njeno zrelo odločitvev. Njena botra Chrissy Mesarič nam jo je predstavila, Iris pa je ob koncu povedala o svoji odločitvi in o lepem zgledu, ki ga ji je dala Chrissy, ki je naša organistka. Velikonočno vigilijo smo sklenili z velikonočno procesijo, zahvalno pesmijo, blagoslovom in pesmijo Raduj se Kraljica nebeška, aleluja! V dvorani Baragovega doma pa je sledila agape – bratska pojedina – ki jo je pripravila misijonarka Marija, servirati pa so ji pomagale članice društva sv. Eme. Tudi tu je bilo zelo živahno še dolgo v noč. Nazadnje so se pridružili še Slovenci, ki živijo v hostelu in njihovi prijatelji. Potem pa je bila ura že precej čez polnoč.

Na veliko noč smo imeli obe sveti maši v cerkvi prav slovesni, še posebej seveda deseta. Res da je bilo kar nekaj ljudi med deseto mašo zunaj, so pa lahko vsi ob dobrem ozvočenju zunaj in v dvorani spremljali in sodelovali pri prazničnem bogoslužju. Toda če bi se malo pomaknili naprej

proti oltarju, bi lahko vsi sledili oltarju. Enkrat pa bi res rad videl našo cerkev v Kew nabitno polno – tudi po sredini, vse do oltarja in prezbiterija, kot sem to doživljal na Brezjah. Občudoval sem te ljudi. V poletni vročini so bili nagneten kot srđine v konzervi. Za obhajilo je bil 'enosmerni promet' – skozi zakristijo ali kapelo Marije Pomagaj ven in nato pri stranskih ali glavnih vratih spet nazaj. Pa veste, da gre! Je šlo tako nedeljo za nedeljo. Hvala Bogu, so mi povedali, da je bilo za letošnjo veliko noč pri mašah precej nepoznanih obrazov. Naj vstali Gospod opogumi njih in nas!

ZAHVALA: Ob koncu desete maše sem se na veliko noč zahvalil vsem, ki oživljate to naše skupno središče, ki ste kakor žive opeke v zgradbi žive Cerkve. To zahvalo zapisujem sedaj tudi tukaj. Hvala pastoralnemu in gospodarskemu svetu, zaupnikom doma matere Romane, pevskemu zboru, pevovodkinji, organistom, akolitoma, mežnarjem, ministrantkam in ministrantom, društvu sv. Eme in njihovim sodelavcem, molitveni skupini, kulturnemu odboru, knjižničarki, ravnateljici in učiteljicam v Slomškovi šoli in tečaju za odrasle, pomočnikom pri urejevanju finančnega poslovanja, čistilcem in urejavalcem cerkve in okolice, tistim, ki krasite in skrbite za rože in zelenje na oknih, vrtu in okrog cerkve, mnogim, ki ste nas obdarovali za praznike in vsem dobrotnikom, ki s svojimi darovi pomagata ohranjati, vzdrževati in obnavljati cerkev in Baragov dom, upravnici in osebju v domu matere Romane. Hvala misijonarki Mariji za neutrudno delo v hiši, pisarni, cerkvi in v uredništvu Misli. Vstali Gospod naj vas vse blagoslovi in nagradi s svojo blago navzočnostjo.

PRENOVA CERKVE: Hvala Bogu, da smo lahko tako hitro in učinkovito rešili problem odvodnjavanja in zamakanja okrog zunanjih sten cerkve in dvorane. Sedaj nas čaka še glavno stopnišče z glavnim vhodom in vežo ter zunanja balkona ob ladji cerkve. Ob deževju so tukaj prava jezerca in voda seveda pronica preko betonske plošče v dvorano. V zimskem času bomo lahko še iskali najboljšo rešitev, da bomo lahko potem v naši pomladi že začeli z deli.

GENERALNO ČIŠČENJE in pletenje butaric je potekalo v čudovitem dnevu cvetne sobote – 47 nas je bilo. Končano delo je okronal BBQ. Darovi za butarice so na cvetno nedeljo zbrali \$466.50 za cvetje v naši cerkvi.

Pletenje butaric na cvetno soboto 2003.

PROJECT COMPASSION nas je v postnem času vabil k delom solidarnosti z ubogimi. Vse, ki ste sodelovali pri tem, vabimo, da oddaste svoje prihranke, da jih odpošljemo.

ŠMARNICE bomo imeli v maju vsako nedeljo pri obeh svetih mašah, ob torkih ob 10. uri pri srečanju molitvene skupine, ob petkih ob 7.30 zvečer in ob sobotah ob 8.00 zjutraj.

MATERINSKI DAN praznujemo na drugo nedeljo v maju, toda program v naši dvorani bo že na prvo nedeljo v maju, 4. maja, po deseti maši. Na drugo nedeljo, 11. maja, bo sveta maša v Kew samo ob 9. uri, ob 11.30 bo maša v Geelongu in nato program v dvorani slovenskega društva Ivan Cankar ter kosilo, ob 5. popoldne bo sveta maša v St. Albansu. V Kew bo to nedeljo med sveto mašo

Veselo v Geelongu: predsednica Lojzka Kuhar, Jože Matkovič, Marija Pollak - Ahačič, zborovodkinja zbora Plamen iz Toronta in Lidija Čušin, po nastopu dekliskega zbora Plamen v domu Ivan Cankar.

prejel zakrament svetega krsta Erik Peter Rode, sin konzula Andreja Gregorja in Monike r. Bukovec iz Canberre. Ta dan bodo v Geelongu tudi **KONZULARNE URE** od 1.00 do 3.00 popoldne. V ponedeljek, 12. maja, pa so konzularne ure v Kew od 10.00 do 13.00.

DRUŽINSKO KOSILO bo spet na tretjo nedeljo v maju, 18. maja, po deseti maši.

SVETI OČE Janez Pavel II. je imenoval generalnega vikarja melbournske nadškofije msgr. Christopherja Charlesa Prowsea za pomožnega škofa v Melbournu. Škofovsko posvečenje bo v ponedeljek,

19. maja 2003, v stolnici svetega Patrika v Melbournu, ob 7.30 zvečer. Pomožni škof Prowse bo odgovoren za južni del nadškofije.

MARIJA POMAGAJ praznuje 24. maja. V naši cerkvi imamo njeno lepo podobo, ki jo je pred 25. leti okronal tedanji ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar (9. februarja 1983). V večeru pred njenim praznikom, 23. maja, bo ob 7.30 zvečer v stolnici sv. Patrika v Melbournu letna sveta maša za mašne strežnike. Somaševanje bo vodil nadškof Denis Hart.

Na praznik **GOSPODOVEGA VNEBOHODA** v četrtek, 29. maja, bosta sveti maši ob 8. in 10. uri dopoldne. **PATER FILIP** me bo nadomeščal v času moje odsotnosti, v drugi polovici julija in v začetku avgusta pa še **PATER VALERIJAN**. V domu matere Romane bosta na hrani, vesela pa bosta tudi kakšnega vašega vabila. Bratoma se že vnaprej zahvaljujem za pomoč. Na obisk svojih staršev, domačih in prijateljev odhaja tudi misijonarka Marija. Odpotujeva po 20. maju, vrneva se v začetku avgusta.

NOVO KNJIGO ob 25-letnici pouka slovenskega jezika v avstralskih šolah lahko kupite v naši knjižnici.

KRST:

Natasha JERNEJČIČ, rojena 13.12.2002 v Carltonu VIC. Mati Maria r. Jakac, oče John Jernejčič. Botra je Elizabeth Jakac. Kew, 06.04.2003. Ob krstu Natashe mi je stari ata posredoval še neobjavljen krst: Madeline FIAMENGO, rojena 28.01.2001 v Melbournu. Mati Sylvia r. Jernejčič, oče Jack Fiamengo. Botra sta

Tina in Cam Vanzin. Cerkev sv. Ignacija, Richmond VIC, 13.05.2001. Z veseljem bomo objavili tudi krste, poroke in pogrebe naših rojakov ali njihovih potomcev, pri katerih ni slovenskega duhovnika, prosimo pa vas, da nam to sporočite. Hvala! **KRST, BIRMA, EVHARISTIJA:** Iris Anna Marie DIETNER, rojena 21.05.1981 v Ljubljani. Mati Lidija r. Pipan, oče Lojze Dietner. Botra je Chrissy Mesarič. Iris je bila krščena, birmana in prejela prvo sveto obhajilo med velikonočno vigilijo, 19. aprila 2003, v slovenski cerkvi sv. bratov Cirila in Metoda v Kew.

Čestitke vsem novokrščencem, staršem in botrom! Čestitka Iris tudi za birmo in prvo obhajilo!

ODŠLI SO:

JANEZ DROFENIK

je bil rojen 15.10.1935 v vasi Nezbišče na Štajerskem. V Avstralijo je prispel z ladjo marca 1960. Leta 1967 se je poročil z Anico (umrla leta 1987). V zakonu sta se jima rodili hčerki Majda in Lily. Bil je priden delavec, spoštovan in priljubljen med rojaki v

St. Albansu. Bil je med prvimi člani, ki so leta 1981 ustanovili društvo Veseli lovci. Vedno je bil pripravljen pomagati pri gradnji kluba. Zaradi svoje pridnosti je postal ustanovni in častni član slovenskega kluba St. Albans, kamor je rad zahajal. Zadnji čas je bolehal. Umrl je v bolnišnici v Footscrayu 31.03.2003. Molitve zanj smo imeli v pogrebem zavodu Tobin Brothers in naslednji dan, 3. aprila 2003, pogrebno sveto mašo v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu ter nato pogreb na Keilor pokopališču. V imenu članov kluba mu je v slovo spregovoril tajnik Gusti Vinko ter se mu zahvalil za vso njegovo požrtvovalnost in marljivost, za vse, kar je storil za slovensko skupnost.

VILJEM (VILI) VESEL je dokončal svojo zemeljsko romanje na veliko soboto dopoldne, 19. aprila 2003, ko ga je doma zjutraj zadela srčna kap. Umrl pa je tisto dopoldne v bolnišnici v Dandenongu. Rojen je bil v vasi Globel pri Sodražici 06.11.1932. V mladosti se je izučil izdelovati suho robo, v čemer je bil zelo spreten. Odšel je na delo v Nemčijo, tam je srečal svojo ženo Mili in leta

1966 sta prišla v Avstralijo. Tudi tu je Vili delal za Bosch.

V postnem in adventnem času je vedno prihajal k zakramentu sprave v Springvale. Tako je bilo tudi letos pred cvetno nedeljo. Sedaj je Vili Vesel poln veselja v objemu Vstalega Gospoda.

Zapušča ženo Mili, sina Vilija, vnuka Brenta, brata Ivana z družino v Melbourneu. Molitve zanj smo imeli v zavodu Tobin Brothers v Noble Parku 22. aprila, naslednji dan pa pogrebno mašo v cerkvi sv. Antona v Noble Parku ter nato pogreb na Springvale pokopališču.

NORIS BENC poročena TREVENA je umrla 21. marca 2003 v bolnišnici v Traralgonu. Rojena je bila 05.01.1966 v Traralgonu v Gipslandu. Zapušča moža Laurija, hčerki Lauren (9 let) in Sherriden (6 let), mamo Magdo in očeta Eugena ter brata Eugena z družino. Bila je dobra žena in mati svojima otrokoma. Do zadnjega je delala, dokler jo ni bolezen premagala. Zadnje tri dni so bili vsi njeni pri njej ponoči in podnevi. Umrla je v naročju mame in očeta.

Iskreno sožalje v luči vstajenja izrekam vsem sorodnikom in prijateljem pokojnih. Naj počivajo v Božjem miru!

p. Ciril

Po slovesnosti s sprejema novih viteзов v red Templarjev, 29.3.2003. Pokojni p. Bazilij je bil tudi vitez tega reda. In tako je naša cerkev še vedno gostoljuben kraj za njihove slovesnosti.

p. Valerijan Jenko, OFM, OAM;
p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafaেল@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

NAJVEČJI PRAZNIK CERKVENEGA LETA

je za nami, čeprav traja velikonočna doba vse do praznika sv. Trojice, ki je letos 8. junija, prej pa je še praznik Gospodovega vnebohoda. Takoj po sv. Trojici pa sv. Rešnje Telo in Kri. Vsem rojakom se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje pri pripravah na praznike, za lepo udeležbo in za darove za vzdrževanje cerkve in sploh verskega središča, za čiščenje in krašenje, za misijone, za lačne, za »Project Compassion«, za vzgojo frančiškanskih bogoslovcev, itd. Naj vam Bog bogato poplača! Dobrotnikov se redno spominjamo v molitvah in pri sv. maši.

Postni čas smo obhajali s pobožnostjo križevega pota ob četrtnih, petkih in na 5. postno nedeljo pred mašo, ko je sodelovala tudi mladina. Redno smo molili za mir na svetu, ker je ravno tedaj divjala vojna v Iraku. Objavljali smo tudi na radiu in v Nedelji sv. križev pot, ki so ga prirejali frančiškani v Campbelltownu na postne nedelje in na veliki petek. Tudi Pavlinci so vabili na pasijonske igre v Penrose Park na cvetno nedeljo in na veliki petek. Udeležilo se je tudi nekaj naših rojakov, ki redno prihajajo na tamkajšnja romanja na fatimske dneve, vsakega 13. v mesecu. Naša skupina iz Merrylandsa bo z organiziranim avtobusnim prevozom romala tja 13. maja 2003. Prosimo, da se čimprej prijavite in poravnate potnino \$20.

Naj omenim, da smo že na pustno nedeljo razdelili v cerkvi šparovčke »Project Compassion« in povabili vse, da bi v postnem času od pritrgovanja darovali za revne v Tretjem svetu. V ta namen je dobredelna organizacija »Caritas Australia« poslala po župnijah ljudi, ki so pospeševali zanimanje za to hvalevredno postno akcijo. Pri sv. Rafaelu je o tem govorila in pokazala zanimive slike iz Bangladeša Milena Godec – Collusi, kjer je sama

preživela nekaj tednov.

V velikonočni program je vključen tudi dušno-pastirski obisk rojakov v **PERTHU**, ki bo prvi dve nedelji maja.

Stojnica je na razporedu 9. maja, **GARAGE SALE** pa v soboto, 24. maja.

Srečanje bolnikov in upokojencev bo v četrtek, 15. maja.

MAJNIŠKO POBOŽNOST s posebnim branjem šmarnic bomo imeli od četrta do nedelje pri sv. maši. Lepo vabljeni, da pridete čimbolj pogosto, saj imamo toliko razlogov in prošenj, da jih izročimo Majniški Kraljici.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nedeljo, 29. junija. Ta dan je praznik apostolov Petra in Pavla, ko v domovini škofje posvečajo novomašnike.

Najnovjši dodatek v naši cerkvi je kip sv. Jožefa z detetom Jezusom v naročju. Nameščen je v kapelici ob zadnji steni, kjer je že od vsega začetka kip Matere Božje. Zamisel za ta dodatek, ki naj bi pospeševal pobožnosti k sv. Jožefu, je prišla od gospe Karmel Bonello, ki je redna obiskovalka naše

cerkve in je kip darovala, za kar se ji iskreno zahvaljujemo. Naj sv. Jožef skupaj z Marijo podpira njeno in naše družine v skrbi za zveličanje, pa tudi v častnih zadevah.

Slovenščina na internetu – kdor se zanima za pouk slovenščine, ki ga pripravlja lektorica Metka Čuk, naj kontaktira metka@slovenian.com ali obišče domačo stran www.slovenian.com.

O dogajanju pri sv. Rafaelu piše Uroš

Postni čas se je prevesil v drugo polovico, ko so nas iz Slovenije obiskali člani skupine »Črna mačka«. Že takoj tisto nedeljo po prihodu v Sydney so prepevali pri maši in se kasneje po maši v dvorani vsem rojakom predstavili s kratkim koncertom. Seveda so nas najbolj ganile pesmi, ki jih vsi poznamo še iz časov, predno smo zapustili svojo rodno domovino. Vsak se rad, pa čeprav nekateri s solznimi očmi, spomni prelepe Slovenije, njenih običajev in glasbe. To pa je bil tudi namen obiska glasbene skupine, da vsem prinese občutek domačnosti. Po obisku in razpoloženju sodeč jim je to tudi uspelo. V tednu pred cvetno nedeljo, v torek, 8. aprila, smo z molitveno skupino organizirali postno romanje na Mount Schoenstatt (Mulgoa), kjer je bil po obhajanju maše tudi križev pot v naravi. Zbralo se je veliko rojakov, tja pa je odpeljal tudi občinski mini avtobus. Spet se je pokazalo, da molitvena skupina popolnoma služi svojemu namenu in ljudi povezuje v cerkvi sv. Rafaela in na romanjih blizu in daleč. Pa je le prišla cvetna sobota, ko pri nas s pomočjo otrok Slomškove šole, njihovih družin, učiteljic in prijateljev izdelujemo butarice za nedeljski blagoslov. Zbralo se je veliko število spretnih rok, ki so svojo domišljijo razlili s pletenjem zelenja in pisanimi trakovi. Tudi Slomškova šola zasluži vse pohvale za prispevek k naši skupnosti, ki se mi zdi, da se je v zadnjem času kar malo pomladila.

Veliki teden se je pravzaprav začel na dvorišču cerkve v Merrylandsu, ko smo blagoslovili oljčne vejice, butarice in ostalo zelenje, ki so ga prinesli ljudje v res velikem številu. V sredo smo prisostvovali škofovi maši v Blacktownu in posvetitvi sv. olj, ki jih je za naš center iz škofovih rok prejela družina Lipec iz Parramatte. Naslednji dan pa so jih pri praznični maši velikega četrtega pri darovanju prinesli v procesiji. Po maši smo Kristusa položili v božji grob, okrog katerega se je tisti večer in

naslednja dva dni k molitvi zvrstilo več rojakov. Na veliki petek so prisostvovali tudi obredu velikega petka in križevemu potu na dan Jezusove smrti na križu. Obrede je pater opravil tudi na podružnici v Wollongongu. Na veliko soboto smo dvakrat blagoslovili velikonočne jedi, ki so jih pripravile naše mame, zvečer ob mraku pa začeli z blagoslovom ognja in velikonočno vigilijo. Alelujo smo zapeli z velikim veseljem ob Kristusovi zmagi nad smrtjo, po maši pa vsakomur zaželeli vesele in blagoslovljene praznike. Velikonočno jutro je bilo le nadaljevanje vigilije velike sobote, ko je ob 8. uri zjutraj prepeval mešani zbor, ob 10. uri pa mladinski zbor. Pri obeh mašah se je zbralo kar precej vernikov, ki se čutijo povezani z našim verskim centrom. Slovenska praznična sveta maša je bila tudi v Wollongongu in v Canberri.

Velikonočni ponedeljek pa je končno prinesel našo tradicionalno prireditev »Pirhovanje«, na kateri nas je s petjem in glasbo pa tudi z raznimi igrami zabavala »Črna mačka«. Podelili smo tudi 16 nagrad, ki so jih sponzorirala slovenska društva in naši prijatelji ter dobrotniki verskega središča. Glavno nagrado – barvni televizor, katere sponzor je bil kar »sv. Rafael«, pa sta po izvlečenih kuverti s pomočjo p. Filipa dobila naša organistinja in moja sodelavka pri pevskem zboru Milka Stanič in njen mož Darko. Čestitamo! Nekateri zmagujejo, nekaterim pa ostaja upanje za v naprej.

Omeniti in seveda pohvaliti je treba vse pevce mešanega zbora, ki so redno hodili na vaje, pa ne samo to, zaradi moje enotedenske odsotnosti so bili pripravljene delati tudi »overtime«. Vse to trdo delo pa se je pokazalo, oz. bolje rečeno slišalo, na cvetno nedeljo in seveda na veliko soboto ter na samo veliko noč. Naj pohvale, ki so bile izrečene na račun prazničnega petja, veljajo kot vzpodbuda za naprej. Res je, da nekateri prihajate od precej daleč, vendar peti Bogu v čast vseeno nekaj pomeni. Korajžno naprej!

KRSTI

Daniel Alexander TOMŠIČ, Kellyville, NSW. Sin Marka Davida in Anande Julie roj. Leman. Botra sta Sara in Matthew Leman. Sv. Rafael, Merrylands, 26. april 2003.

Našim malčkom in njihovim staršem ter botrom čestitamo k prejemu zakramenta sv. krsta.

POKOJNI

Dne, 7. februarja 2003 je v Rozal North Shore bolnici umrl **VILI MRDJEN**. Rojen je bil 6.4.1908 v Puli (Hrvaška), kot sin Boža in Danice roj. Kalmeta. V Ljubljani je diplomiral za inženirja kemije. Leta 1940 se je v Ljubljani poročil z Marijo roj. Stojan, ki je po rodu iz Ljubljane. Bil je zelo navdušen športnik, med drugim tudi nogometni sodnik. S tem se je začel ukvarjati že v Ljubljani, kasneje pa tudi v Avstraliji. Poleg žene Marije zapušča hčerko Andrejo poročeno Evans, s hčerko Ingrid in sina Lovrenca, ki ima sinova Nikija in Johnnija.

Dne 13. aprila 2003 je na svojem domu v Petershamu umrl **JOŽE CONZEK**. Pokojni je bil rojen 9.8.1926 v Gabrju pri Celju. Po poklicu je bil električar. Leta 1954 je odšel v Gradec in se zaposlil v tovarni motornih vozil Puch. Leto pozneje je prišla

za njim v Gradec Ivanka Čmajne, ki je po rodu iz Dobrne pri Celju. Kmalu sta se poročila. V Avstralijo sta prišla leta 1956. Rodil se jima je sin Charlie. Pokojnik je v Avstraliji delal v tovarni stekla v Redfernu. Pri starosti 52 let je prvič utrpel kap in se zdravil v Prince Alfred bolnici. Leta 1984 je doživel hud srčni napad in precej časa preživel v bolnici v Lewishamu. Po tem je bil zaposlen v Breison Bros. podjetju. Poleg žene Ivanke in sina Charlia zapušča tudi vnukinjo Kelly. V Mengšu ima še edino nečakinjo Silvo. Pogrebne molitve so bile opravljene na veliki četrtek, 17. aprila 2003, v cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, pokopan pa je bil na slovenskem pokopališču na Rookwoodu.

Vsem žalujočim omenjenih pokojnih izrekamo iskreno sožalje.

p. Valerijan

Po trudapolnem delu

**Ko se po trudapolnem delu v znoju
podam še enkrat voljno med gredice,
misleč na dnino zgrbljene ženice,
sem z Bogom, z zemljo in s seboj v pokoju.**

**Le kaj takrat čutila bom, ko v soju
luči poslednje, v vonju voščenice,
prejelo pravi žig bo moje lice,
v neizogibnosti po zadnjem boju**

**mesa, ki se je željam pokorilo,
srca, ki so spoznanja mu vir petja,
saj se z življenjem je prenapojilo**

**v iskanju neomajnega zavetja,
in šibke duše pod gorja gomilo
na predvečer življenjskega poletja.**

PAVLA GRUDEN, rojena 1921, živi že od leta 1948 v Avstraliji. Na fotografiji je s sinom in njegovo družino. Svoje prve pesmi je objavila v naših Mislih v petdesetih letih. Matjaž Kmecl pravi o njej, da "je povsem svojevrstna in v mnogočem izjemna osebnost slovenskega zdomstva v Avstraliji. Njen dom v obrobnem sydneyskem Inglebournu je bil in ostaja kljub njenim osemdesetim letom žarišče slovenske energije; pri njej se oglašajo vsi zanimivejši obiskovalci iz matične domovine in enako avstralsko-slovenski 'kulturniki'." Lani je Prešernova družba v Ljubljani izdala njene pesmi v knjižni zbirki **LJUBEZEN POD DŽAKARANDO** (124 strani). Pesmi posveča rojakom blage volje. Pesem *Po trudapolnem delu* je iz omenjene zbirke v delu *Porumeneli listi*, stran 78. Njena prva samostojna pesniška zbirka pa je bila **SNUBLJENJE DUHA**, leta 1994.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

PRAZNIK KRISTUSOVEGA VSTAJENJA je za nami, letos nas navdaja z lepimi občutki, saj smo se nanj pripravljali skozi štiridesetdnevni post. Skozi vse leto se vsak petek zbiramo k dopoldanski maši, po maši pa k molitvi za razne potrebe naše skupnosti, za Cerkev in svet. Tudi postni čas je bil zaznamovan ob petkih najprej s sveto mašo, po maši križev pot in molitev za poklice. Vedno se je zbralo kar nekaj rojakov, ki se ne naveličajo in redno prihajajo k petkovi dopoldanski sveti maši. Ko sem nagovoril gospoda zrelih let - pravi: »Vsi smo potrebni molitve, grešni smo in slabotni, molitev nam daje moči in upanja«!

Na cvetno soboto se nas je zbralo nekaj starejših, mlajših in rosno mladih k barvanju "pisanic ali pisank" k tej lepi umetnosti, ki zahteva vaje in vaja dela mojstra. Tudi letos je bilo udeleženih nekaj novih talentov, upam, da bodo nadaljevali z barvanjem pisanic. Po vsej verjetnosti bomo še med letom za tiste, ki imajo resen namen se ukvarjati s to umetnostjo, zbrali k vajam risanja, predvsem pa pravilnemu nanašanju barv.

Letošnji veliki teden je privabil s pričetkom cvetne nedelje lepo število rojakov. Že na samo cvetno nedeljo je bila ob tako lepem jesenskem vremenu kar polna cerkev. Pred mašo je bil najprej blagoslov oljčnih vej. S petjem smo se v procesiji napotili v cerkev, kjer je sledila sveta maša, med mašo smo imeli dramatiziran pasijon. Oljčne veje pa so že iz dreves, ki rastejo na cerkvenem dvorišču, ki smo jih posadili s tem namenom, da ni treba naokoli iskati oljk. Poleg vej pa prinašajo kar nekaj deset litrov okusnega olja.

Na veliki ponedeljek je bila v katedrali krizmena maša, h kateri smo se s škofom na čelu zbrali duhovniki iz adelajdske nadškofije. Med mašo je nadškof prvič nagovoril vernike in jih vzpodbudil, naj molijo za duhovnike in za nove poklice, nato je

nagovoril nas duhovnike: "Kristus naj bo vaš vzor v molitvi, ljubezni in žrtvi..." Po maši je bil blagoslov olja - vsa leta je bil med mašo. Iz župnij in emigrantskih skupnosti so prišli predstavniki, vsako župnijo in skupnost so poklicali po imenu, našo skupnost je zastopala Rosemary Poklar.

Na veliki četrtek smo imeli zvečer sveto mašo v spomin na zadnjo večerjo. Po maši je bil prenos Najsvetejšega v stransko kapelo, simbolično ječo, v kateri je lepa slika, ki jo je naslikal pred leti g. Frank Ahlin in upodablja "zvezanega Jezusa v ječi". Po maši je bila še molitvena ura velikega četrta iz knjižic, ki jih je pred leti dal ponatisniti p. Metod Ogorevc, molitev za nove poklice in zvestobo poklicu.

Na veliki petek je bilo bogoslužje velikega petka kot po ostalih avstralskih cerkvah popoldne ob tretji uri. Lepo sončno vreme je privabilo lepo število ljudi. Po obredih je bil odprt božji grob in izpostavljeno Najsvetejše. Pred božjim grobom stoji velik lesen križ, čez prečnim brunom pa je belo platno. Tudi božji grob je nekaj posebnega v naši cerkvi, avstralska Cerkev tega ne pozna. Pri božjem grobu smo to popoldne molili rožni venec s petjem.

Na veliko soboto smo se ob 10. uri zbrali h križevemu potu, nato je sledilo češčenje Jezusa v božjem grobu vse do 7. ure zvečer. Popoldne in zvečer po vstajenju so se bohotile lepo okrašene košare in cekarji z velikonočnimi jedili. Izgledalo je, kot da tekmujejo, katera bo pripravila najlepše okrašeno košaro, seveda pa je prava okrogla in največja bila "gospodova", kakor doma, tako tudi v izseljenstvu, me vedno spominja, kako je moja mama pripravila "velikonočni žegen" in s kakšnim spoštovanjem se je naša družina na velikonočno jutro po prvi maši in vstajenski procesiji zbrala k velikonočnemu zajtrku. Za moje sedaj že pokojne starše je to bil svet trenutek in ga hočem ohraniti.

Po blagoslovu velikonočnih jedil v cerkvi Svete, Družine.

Po končani vigiliji je bila vstajenska procesija s petjem in svečami okoli cerkve. Po končanih obredih pa je mogočno zadonela iz grl vseh zbranih zahvalna pesem ob velikem prazniku Kristusovega vstajenja.

Na veliko noč zopet čudovito toplo, res velikonočno vreme. K maši se je letos zbralo veliko mladih družin, že kar nekaj let ni bilo takega obiska in seveda veliko otrok. Nekateri so bili kar presenečeni, ko so pri obhajilu dobili čokoladni pirh (tisti, ki še niso bili pri prvem obhajilu). Po končani maši pa sem vsakega nagovoril pri izhodu iz cerkve mu s stiskom roke zaželel lepe praznike in naj Vstali Kristus podeli mir in blagoslov. Ministrant Branko pa je vsakega obdaril s pirhom, ki so jih na veliki petek pripravili Angela Dodič ter Marija in Jože Vuzem. Največje veselje pa je bilo za otroke.

Iz adelaidskega arhiva: Veselo na pirhovanju.

Rosemary Poklar je napovedala, da so okoli cerkve in pred hišo skriti velikonočni čokoladni pirhi. Otroci so se zagnali iz cerkve. Lojze Poklar je kar glasno rekel: "Pater, Vas bodo podrli." Lepo jih je bilo videti, kako je vsak hotel čim več najti. Rosemary je posebej poudarila, da tisti, ki najde največ, mora deliti s tistim, ki ni nič našel. Vsi so se vračali ta velikonočni dan na svoje domove veseli in razigrani. Bog daj, da bi ti dnevi imeli tudi duhovne sadove in, da bi se predvsem mladi radi

vračali v slovensko cerkev.

Vsem pa, ki ste pomagali: od pevcev, bralcev, vam, ki ste darovali cvetje, predvsem pa velikodušno dali svoj velikonočni dar za cerkev - iskreni Bog plačaj!

Še vabilo vsem našim rojakom: **4. maja** letos bo popoldne ob 2.30 na športnem igrišču Christian brothers Colledge "**Marijanska procesija**". Vsako leto se zbiramo ob naši banderi, na kateri je podoba Marije Pomagaj z Brezij. Tudi letos ste vabljeni, posebej še narodne noše. Geslo letošnje procesije je: "Molitev za mir na bližnjem Vzhodu in v svetu". Nadškof Wilson nas vse vabi.

Prvega maja bo dopoldne ob 9.30 sveta maša in **šmarnice**, ob koncu litanije. Skozi ves mesec maj, ki je posvečen naši nebeški Materi Mariji, bodo ob petkih med dopoldansko in ob nedeljah med mašo šmarnice. Na drugo nedeljo v maju pa se bomo spomnili vseh naših mater z molitvijo in lepo mislijo.

Nedeljska šola je v našem verskem središču vsako drugo in zadnjo nedeljo v mesecu. Vse starše vabim, da pripeljete svoje otroke. Šola se začne na začetku maše do darovanja. Pri darovanju pridejo v cerkev in sledijo maši.

Za tiste, ki bi želeli k prvemu obhajilu ali birmi pa je posebna priprava, ki traja dve leti in seveda resno in redno delo.

Vabljeni!

p. Janez

Marija Kmetova

44

Sveti Francisek Asiski

»Truden si, oče,« mu je dejal in ga prijel za roko, »dovoli, ali ne bi počivali?« Komaj je izpregovoril Leon te besede, so Frančišku klecnile noge, da ga je Leon komaj prestregel.

»Maseo, Angelo!« je vzkliknil, »našemu očetu je slabo!« Frančiška je napadel strašen kašelj, sedel je na mah in ni mogel več dalje.

»Daj Maseo, ljubi Maseo,« je dejal Leon, tu v bližini je kmetija; da bi posodili osliča za očeta, jim reci. Je prav, oče?«

»Oprostite mi, dragi moji,« je prav težko odgovoril Frančišek, »zares ne bo šlo več tako. Pa bodi, kakor svetuješ ti, Leon.«

Angelo je prinesel vodo Frančišku, Maseo pa je stopil do bližnje hiše.

Ko je slišal gospodar, kdo je tisti, ki bi rad osliča, je takoj privolil in prišel sam k Frančišku. Ponudil se je za vodnika. Frančišek se je usedel na osla, bratje so šli ob strani, kmetič pa je vodil osliča za konopec. Čez nekaj časa je vprašal: »Kaj si ti tisti Frančišek, ki toliko govorijo o njem?« »On, on je,« so odgovorili bratje. »Potem pa le glej,« je dejal kmetič, »da boš tudi zares tako dober, kakor pravijo ljudje. Zakaj dosti jih je, ki zaupajo vate!« V dno srca so zadele te besede Frančiška, z osla je zlezal in pokleknil pred kmetiča in mu poljubil noge. »Zahvaljen bodi, ljubi brat,« je šepetal, »zahvaljen, da si me opomnil.« Bratom to ni bilo prav nič všeč, saj so videli, kako je Frančišku slabo. Nekam nejevoljno so pogledali kmetiča in namršili obrvi. A ta se ni zmenil zanje in je čez nekaj časa

zagodrnjal: »Pa je tako vroče, da Bog pomagaj! In žejen sem, žejen, da komaj slino požiram. Nimate nič vode ali druge pijače? Eh, le kaj sem šel z vami?«

Kakor sta Angelo in Maseo iskala, nikjer ni bilo prav v tem delu gozda nobene vode. Spet je stopil Frančišek z osla, pokleknil in se zatopil v molitev. Potem je dejal: »Vidiš, dobri moj brat, tamle je studenček!« Vsi so se spogledali, se ozrli in videli vodico, ki je čakala nanje.

»Zares mož božje besede si in svetnik!« je vzkliknil kmetič in si pogasil žejo.

Spet so stopali naprej v strmino in silno težavna je bila pot. Tudi bratje so bili izmučeni in, ko so prišli na jaso, so posedli okoli košatega hrasta. In glej čudo, na mah so prifrčale ptice v velikem številu in so jih pozdravile z veselim petjem in s prhutanjem. Nekatere so sedle na Frančiškovo glavo in nekatere na ramena in drige na roke svetega očeta. Ko je Frančišek videl to čudo, je dejal:

»Preljubi bratje, mislim, da je našemu Gospodu Jezusu Kristusu všeč, da se naselimo na tem hribu, ko se naši bratje ptiči tako veselijo našega prihoda.«

Ko je pa zvedel grof Orlando, da je prišel Frančišek s svojimi brati na goro La Verna, se je zelo razveselil. Drugi dan je precej prišel s spremljevalci z gradu in je obiskal svetega očeta in prinesel njemu in bratom kruha in vina in drugih stvari. Ko je prispel na hrib, so bratje molili. In je šel k njim in jih je pozdravil. Pa se je dvignil

Frančišek in z veliko ljubeznijo in radostjo sprejel gospoda Orlanda. Po pozdravu so sedli, da se pogovorijo o tem in onem. In, ko so se pogovorili in se je Frančišek zahvalil gospodu Orlandu, da mu je podaril to goro, ki je bila tako pripravna za pobožnost, ga je še prosil, naj mu postavi borno celico v zatišju neke prav lepe bukeve, ki je bila za streljaj oddaljena od lopice bratov, češ, da je tisti prostor kakor nalašč ustvarjen za molitev. In, koj je privolil gospod Orlando in so njegovi spremljevalci brž postavili celico. Ko se je to zgodilo in se je že zmračilo, je imel Frančišek kratko pridigo in jih je blagoslovil. Preden pa je odšel gospod Orlando domov, je dejal Frančišku in bratom: »Preljubi bratje, nočem, da bi vam česa nedostajalo na tem divjem hribu. Zato vam pravim enkrat za vselej: če boste kaj potrebovali, pa naj kar pride kdo k meni in naj mi pove. In mi bo hudo, če ne boste storili tako.« Ko je to dejal, je odšel s svojim spremstvom na svoj grad. Tedaj je Frančišek pozval brate, naj sedejo in jih je začel prepričevati kako naj živijo. Posebno je poudaril, da naj si vzamejo sveto uboštvo k srcu in je dejal: »Ne mislite toliko le na to, kar nam je prijazno ponudil gospod Orlando, da ne boste zaradi tega užalili naše gospe svete revščine, ki smo ji obljubili zvestobo.«

In, ko je povedal še dosti lepih in pobožnih besed o tem, je končal, rekoč: »To je način življenja, ki sem ga predpisal sebi in vam. Ker vidim, da se mi bliža smrt, želim biti sam z Bogom in bom objokoval svoje grehe. In brat Leon naj mi prinese

kruha in vode, kadar se mu bo zdelo. Ako pa kdo pride, odgovorite vi namesto mene. In ne pustite nikogar k meni.«

Ko je to povedal, jih je blagoslovil in odšel v celico pod bukev, bratje pa so ostali v svoji lopi.

Samotarja Frančišek in Leon

Zgrudil se je Frančišek v celici na kolena in pritisnil čelo na bukev. Zaječal je, da se je sam prestrašil svojega glasu. »Gospod,« je govoril, »čisto pri Tebi sem zdajle, čisto pri Tebi, srce na srcu in Ti govorim. O, Bog in Oče moj, kako bi ti vse povedal! Glej, tako mi je, da bi objel vse svoje brate in bi jih skrtil tu sem, glej tu noter pod to svojo raševinasto haljo in bi jih držal, držal z obema rokama in jim govoril prav v najskrivnejši, najgloblji kotiček njihove duše, kjer si samo Ti, ljubi Jezus. Da bi me slišali in bi si zapomnili moje besede, kako zelo naj bodo samo Tvoji in naj živijo le tako, kakor si mi Ti zaukazal zanje. Pa jih vidim, Gospod, na širokih cestah, na izhujenih stezah, z učenostjo v glavi, s knjigami v roki, s črkami v srcu in z željami po lažjem življenju. Kam jih bo privedlo vse to? Ali se ne boš razsrdil, Gospod in jih udaril? O, prosim Te zanje, Gospod usmili se jih! Bodi z njimi in razodeni se jim! Blagoslovi jih, kakor si blagoslovil te moje najsvetejše! Ohladi mojo pekočo rano, olajšaj bolečino mojega srca. Ali ne, Gospod, kakor hočeš, Tvoj sem, zgodi se Tvoja najsvetejša volja. Nisem vreden, da me uslišiš, velik grešnik sem, črvček sredi ceste; zaslužim, da me pohodi vsak, ki pride mimo. A glej, Gospod, Ti sam si rekel, da naj Te prosimo in nas boš uslišal, da naj trkamo in se nam bo odprlo. In si še rekel: »Pridite k meni vsi, ki ste obteženi in jaz vas bom poživil.« Zato, glej, Gospod, zato Ti govorim in sem čisto pri Tebi.«

Vso noč je molil in vzdihoval, zjutraj pa je poklical Leona in ga prosil: »Daj, Leon, ovčica božja, prinesi sveti evangelij in trikrat odpri knjigo. Da slišim, kaj mi poreče Gospod.

se nadaljuje

KRIZEM

AVSTRALSKE

SLOVENIJE

Slovenija na Zlati obali

Čeprav smo tudi tukaj včasih nekoliko pesemistični, posebno ob priliki pogrebov naših prijateljev, nas od časa do časa doleti tudi kakšna vesela novica. Posebno smo veseli mladih rojakov, ki se naselijo v naši deželi in se nam pridružijo. Tako lahko pozdravimo mlado družino Tonija Lenka in njegovo ženo Moniko s sinkom Markom. Oba sta visoko izobražena, sposobna in pripravljena sodelovati v naši skupnosti, zato smo jih toliko bolj veseli. Nedavno sta se preko Nove Zelandije udomačila v Noosa – Sunshine Coast, kamor sta prišla iz Slovenije, da tukaj ustanovita svoje podjetje Active Group - solutions and consulting. Naj dodam, da je Tony bratranec nam poznanega Lentija Lenka.

O Štefanu Hozjanu, našem novem radijskem souredniku, ki je zaposlen na tukajšnji Griffin univerzi kot računalniški strokovnjak, sem Vam že pisal v zadnji številki. Naj dodam, da sta Štefan in njegova mlada prijateljica Jožica že imela par lepih radijskih oddaj na naši radijski postaji 4 EB. Čestitke Jožici in Štefanu.

Še eno veselo novico nam je posredovala predsednica Marica Podobnik na posebnem društvenem sestanku, ki je bil sklican v nedeljo, 30. marca. Tam smo zvedeli, da je društvo Bocce Centre Planinka Logan City Inc. po večletnih poizkusih uspelo dobiti finančno pomoč od države Queensland iz posebnega sklada Gamblins Community Benefit Fund. Letošnja pomoč je namenjena novozgrajenemu otroškemu igrišču, novemu televizijskem sprejemniku in VCR v višini \$ 7975.60. Upati je, da se bodo odslej lahko posluževale društvenih prireditev tudi mlade družine z otroki. Med tem, ko se bodo starši posluževali balinišča, se bodo mali otroci lahko zabavali na otroškem igrišču. Za tiste rojake, ki imajo posebno veselje gledati

slovenske video filme in posnetke iz potovanj po domovini, pa se bodo lahko posluževali v dvorani televizije in VCR. Posebno vzpodbudno je bilo mnenje navzočega g. Michaela Connellyja - posrednika od občine Logan City, da imamo veliko možnost in upanje, da lahko ponovno uspešno zaprosimo za naslednjo pomoč pri delu naše slovenske skupnosti tukaj. Škoda je le v tem, da nam ni to uspelo dobiti že pred leti - za časa naše prve generacije. Upamo in želimo, da se bo čim več rojakov posluževalo novih pridobitev in nadaljevali z ohranjanjem slovenstva na tem lepem delu Avstralije.

Toliko zaenkrat iz Qld-a. Za belo nedeljo Božjega Usmiljenje nam je napovedan obisk slovenskega duhovnika, ko bodo slovenske sv. maše na Zlati obali, v dvorani Planinke in na Sončni obali. Do takrat pa lep pozdrav vsem rojakom širom Avstralije, posebno pa še Vam, pater Ciril, urednici Mariji ter vsem sotrudnikom MISLI.

Mirko Cuderman, QLD

Prav lepa hvala za redno pošiljanje Misli, ki jih zelo prebiram in se zahvaljujem za tako požrtvovalno delo. Bog naj vas vse blagoslovi in poplača. S spoštovanjem,

Pavla Marinović, QLD

I find it a struggle to read and write Slovenian. It is my contact with the language now that my parents have passed away. Lepe pozdrave in najlepša hvala.

Nada Cargo, SA

Hčerka JELKA iz Geelonga išče svojega očeta **LOJZETA JAKŠIČA**, ki naj bi živel v Melbournu. Mati je Ana Pintarič, ki je umrla v Geelongu 12. marca 2003. Pričakujemo njegov glas ali vsak glas o njem na telefonu 03 5278 3415 (Vinko Jager). Hvala!

AVSTRALSKA POMLAD V SLOVENIJI

Z nastopom avstralskega skladatelja in glasbenika Phillipa Perisa, ki je igral na tradicionalno aboriginsko glasbilo didžeridu ali yidaki, se je 1. aprila 2003 začela v Cankarjevem domu v Ljubljani trimesečna celostna predstavitev avstralske kulture z naslovom **Avstralska pomlad**.

“Rojstvo avstralskega projekta ni bilo slučajno. Do zdaj smo bili v slovenskem kulturnem prostoru bolj evropocentrični in smo predstavljali predvsem zahodno kulturo, zdaj pa načrtujemo natančnejše predstavljanje bolj oddaljenih kultur,” je pojasnil **Mitja Rotovnik**, direktor Cankarjevega doma. Po njegovih besedah že snujejo predstavitev Japonske in zahodne Afrike.

Cankarjev dom je projekt zasnoval v sodelovanju z avstralsko ambasado na Dunaju, pariško galerijo Arts d’Australie, Avstralskim filmskim skladom, Cankarjevo založbo in Založbo Mladinska knjiga. Kot prvi dogodek še pred uradnim odprtjem Avstralske pomladi je pri Cankarjevi založbi izšel roman **Smrt rečnega vodnika** sodobnega avstralskega pisatelja **Richarda Flanagan**a v prevodu Jureta Potokarja. “Roman je tasmanska različica magičnega realizma, roman reke,” je dejal urednik knjige **Andrej Blatnik**. Glavni junak prvega izmed treh Flanaganovih romanov je Aljaž Cosini, Avstralec slovenskega rodu. “Ne gre za naključje, saj ima tudi Flanaganova žena Majda slovenske prednike,” je dodal. Po besedah avtorja, ki je ob izdaji prevoda obiskal Slovenijo, so na roman precej vplivali trenutki, ki jih je preživel pri nas, in njegovi slovenski prijatelji. “Naši kulturi sta si podobni - obe sta mladi, z dolgo zgodovino,” je povedal Flanagan. Predvidoma konec maja pa bo pri Založbi Mladinska knjiga izšla antologija sodobnega avstralskega pesništva **Vesolje okrog kuščarja**.

Program v Cankarjevem domu je zelo raznolik. V humanističnem programu so tri predavanja in dva klubska večera, glasbeni program bo zaobjel več glasbenikov sodobne, jazz in resne glasbe, filmski pa 16 filmov novejšega datuma. “Avstralski film je pri nas precej poznan. Ima veliko produkcijo in tudi precej ženskih avtoric, kar dokazuje njegovo kakovost,” je povedala **Jelka Stergel**. Zelo raznoliko in zanimivo je po mnenju **Uršule Cetinski** tudi avstralsko gledališče, zato je

v program uvrstila dve večji multimedijski prireditvi. Pripravili so tudi delavnico literarno-dramskega kreativnega pisanja z avstralskim pisateljem Raimondom Cortesejem. Od 2. aprila do 25. maja bo na ogled razstava **Sanjski čas**: sodobna aboriginska umetnost, ki ponuja odkritje osemdesetih del aborigenskih slikarjev in kiparjev, najbolj reprezentativnih za puščavske skupnosti in severno obalo Avstralije - območja, kjer se je aboriginska umetnost rodila in se začela razvijati od sedemdesetih let naprej.

V okviru Avstralske pomladi je 1. maja odpotovala v Slovenijo tudi **SONIA LEBER**, kjer bo s svojim parnterjem **Davidom Chesworthom** ozvočila ljubljanski Čevljarski most s posebnim ozvočenjem **5000 klicev**. Ta njuna stvaritev je bila prvič narejena v Sydneyu za olimpijske igre. Ta velik večkanalni zvočni sistem je bil narejen v parku s površino 4,5 hektara, zasajen z evkaliptusovimi drevesi okoli stadiona Avstralija v Homebushu v Sydneyu. Precej manjša bo seveda postavitve na Čevljarskem mostu v Ljubljani, kjer bo mogoče slišati 5000 vsakdanjih človeških glasov. Odprtje zvočne produkcije 5000 klicev na Čevljarskem mostu bo sredi maja. Sonia Leber – njen oče Ivo je upravičeno ponosen nanjo – se je pravkar vrnila iz Anglije, kjer sta z Davidom v glavnem mestu Walesa v Cardiffu ozvočila Millenium Stadium. Na Sonjino delo je ponosna tudi slovenska skupnost v Avstraliji. **Čestitamo Sonji in Davidu!**

Stara mama varuje otroke

Čeprav vam piše bolj malo babic, sem se opogumila in vam pišem, ker zelo trpim. Snaha in sin kar naprej delata, nama z možem pa puščata otroke. Le s težavo jih mirim, vzgajati jih pa tako ne smem, ker je baje to njuno delo; vendar ga precej slabo opravljata, saj tudi v postnem času otroci nič več ne hodijo k maši in križevemu potu. Zadržujem se, da jima nič ne rečem, včasih pa mi prekipi, a me zavrnejo, da to ni moja stvar.

Odgovarja p. Christian Gostečnik v Družini

Kot vidite, je vaše pismo našlo svoje mesto v naši rubriki, in to predvsem zato, ker je v njem izraženih toliko skrbi in bolečine, ki jo premore samo stara mama. Vi ste res gospa, ki se nadvse trudi, da bi imeli njeni vnuki varnost, da bi se dobro počutili, bili dobri ljudje, vzgojeni za odgovornost ter občutek za bližnjega. Poleg tega si na vso moč prizadevate, da bi bili vaši vnuki tudi versko vzgojeni, saj veste, koliko vam je ravno vera v najtežjih trenutkih življenja pomagala. Kljub vsemu sta vidva z možem vzdržala in danes se oba veselita vnukov, ki pa živijo v povsem drugačnem svetu, kot sta živela vidva. Sin in snaha sta vama gotovo zelo hvaležna, da odgovorno in skrbno bdita nad njunimi otroki, morda pa niti ne vesta, kako vama je včasih težko, ker imajo vnuki tudi že svoje poglede na svet, ki pa se tu in tam ne ujemajo z vajinimi. S snaho se nočete kregati in mislim, da se je v marsičem celo bojite, čeprav ne poveste, v čem je zares vajin spor. Doživljate pa vse bolj, da od vas zlasti sin vse več zahteva, snaha pa ne zna pokazati nobene hvaležnosti. Oba mislita, da se že kar razume samo po sebi, da ste vedno na voljo, ker tako nimate drugega dela. Vas to zelo vznemirja: ne samo zaradi drugega dela, tega imate na pretek, pa kljub temu radi poskrbite za vnuke - le njun odnos je včasih vse preveč brezbrizen ali celo žaljiv. Vedeti morate, da

sin in snaha verjetno niti zdaleč ne vesta, kako vam je in se jima v to niti ni treba poglobljati, saj vi mirno in tiho marsikaj prenašate, le ko vam je vsega dovolj, rečete kakšno pikro, ki pa je ne razumejo. Vaši vnuki pa vam to tudi zelo zamerijo, in to vi razumete, saj se proti otrokovim staršem nikoli ne sme grdo govoriti, četudi so otrokovi starši vredni vse kritike. Vi namreč dobro veste, da so starši svetinje, ki so nezamenljive in nenadomestljive in kdorkoli grdo govori o njih, zato vedno zgublja lastno vrednost. Seveda pa to še zadaleč ne pomeni, da morate vse samo mirno trpeti. Spregovoriti bo treba, a kako, kdaj in komu? Odgovore morate dobiti od sina, in če se le zmorete pogovoriti z obema hkrati, tudi od snahe. Najprej bo torej potreben iskren pogovor z vašim sinom. Skušali mu boste razodeti skrb, ki vas vznemirja, namreč, da vas njegovi otroci, vaši vnuki, ne ubogajo več, ali pa se ne ravnavo več po pravilih, ki ste jih skupno postavili. Če vi tu in tam poveste kakšno pikro glede staršev vaših vnukov, jih s tem globoko žalite, oni pa še bolj prizadenejo vas, ko vam povedo, da niste vi njihovi starši. To vas seveda še bolj boli, ker globoko v sebi veste, da je to res, vendar pa si mislite: če ste zanje odgovorni, vas morajo ubogati. Vaši vnuki pa si tako močno želijo, da bi jih vi najprej razumeli, da bi bili manj kritični do njih, da jih ne bi samo oštevali, poniževali, podcenjevali in tožarili. Vse to vam namreč očitajo. Seveda ob tem tvegate, da vas vaš sin ne bo razumel, prepričan pa sem, da

vam bo prisluhnil, če boste k njemu pristopili s skrbjo in ne več s kritiko. Prepričani smo tudi lahko, da to zmorete, saj ste sami vzgojili štiri otroke.

Po drugi strani pa verjetno sin sploh ne ve, kaj se zares dogaja, ko njega ni ob otrocih, še manj pa se verjetno tega zaveda snaha, ki v vas vidi kritično žensko, ki hoče poniževati njene otroke, ne pa ljubečo in skrbno staro mamo, ki ji ni vseeno, kaj se dogaja.

Ne vem, zakaj ste jim dovolili, da vas tako doživljajo in ocenjujejo, saj vi ste dobra stara mama, le da prevzimate veliko nalogo, ki zares niso vaše. Vi namreč niste prva vzgojiteljica, ampak so to starši in vedno bodo samo oni, vi pa lahko sodelujete pri vsem tistem, kar želijo. To seveda ne pomeni, da vaše vrednote niso več cenjene in spoštovane, bolj je tu vprašanje, kaj se je zgodilo, da vaše vrednote niso predane naprej, ali kaj se je zgodilo, da ste vi, kot pravite, postali glavna skrbnica za vrednote vere. Najprej se boste seveda morali notranje umiriti, oceniti, kje ste in kaj delate, postati blagohotna stara mama, kar v resnici ste, se skloniti k vnukom in v njih začutiti stisko, ki jo s svojim vedenjem izražajo, ter se o tem pogovoriti s sinom - to pa taktno in brez zamer in kritik.

Hočete ostati dobra stara mama, hočete, da vas bodo imeli vnuki v lepem spominu, vse to pa je mogoče le, če boste zares postali stara mama in prenehali skrbeti za stvari, ki vas presegajo.

Kliče mamó

S starši in babico gremo na obisk k dedku v bolnišnico. Dolgi hodniki, bele stene in prijazne medicinske sestre. Končno najdemo sobo, kjer leži dedek. Shujšan in rahlo bled, pa vendar nasmejan. Klepet. Gledam po sobi. Pogled se mi ustavi ob postelji pri oknu. Izpod belih rjuh zre vame shujšan obraz brezobnega starčka. Umaknem pogled. Nenadoma se starček oglasi: »Mama!« In zre skozi okno. Kaj je narobe z njim, se mu je zmešalo? Se vsujejo vprašanja na dedka. Ne, vse je v redu z njim, odgovori. Starček se spet oglasi: »Mama, mama, kdaj bom umrl?« Ostrmim. Starček gleda skozi okno. Pogovarjamo se naprej, kar se starček spet oglasi: »Mama!« Počasi se poslovimo od dedka. Meni pa v glavi še vedno zvenijo starčkovi kliči. Ne kliče žene – mogoče jo že pokriva hladna zemlja, ne kliče sinov in hčera – verjetno so se že razšli. Kliče mamó. Njo, ki je zajokala od sreče, ko je pod srcem začutila bitje še enega srca. Njo, s katero je delal prve korake v svet. Njo, ki se je veselila njegovih uspehov in ga vzpodbujala, ko ni šlo. Njo, ki je sedaj pri Bogu in ljubeče gleda nanj. Želi si k njej. K materi, ki ga je prva ljubila in ga v večnosti čaka. Kliče mamó.

Ognjišče, marec 2003

Ivanka Spevan skrbi za svojo nepokretno mamó.

Lep je mesec maj, mesec cvetja in ljubezni

O materah je že bilo mnogo napisanega, pa še vedno premalo. Lep je mesec maj, mesec cvetja in ljubezni. Posvečen je tudi Mariji Kraljici. Še vedno nas spominja na otroška leta, na šmarnice. Žal je ta čas v Avstraliji jesen. Toda tudi jesen je lepa. Ko je človek starejši, pravimo, da je v jesenski ali v častitljivi dobi. Ob tem prazniku se spomnimo vseh živih in pokojnih mater. Nedaleč od mojega doma živi mati dveh otrok. Za velikonočne praznike sem obiskala Ivanko Spevan in njeno nepokretno mamó Alojzijo Ludvik. Lani ji je umrl sin Tone.

V Avstralijo je prišla leta 1958. Lani je praznovala 90 let. V juniju mesecu bo minilo dve leti, odkar je nepokretna. Včasih sem tudi jaz priskočila na pomoč, če je šla hčerka po nujnih opravkih. Ogledovala sem si lepo dnevno sobo, bila je spremenjena v bolniško sobo. Posebna postelja. Dobiva umetno hrano, imenovano Fibersource, vsake tri ure po cevki. Mama včasih razume, včasih pa tudi ne. Ne more sedeti. Stalno jo je treba premikati, obračati in umivati, da ne dobi oteklin in preležanin. Pater Ciril jo redno obišče vsak prvi petek. Mama patra prepozna in včasih skupaj tudi kakšno zapojeta. Dokler je mogla, je tudi zelo rada pela, predvsem Marijine pesmi. Občudujem hčerko Ivanko, od kod črpa moči in energije, da se lahko tako žrtvuje dan za dnem in noč za nočjo? Toliko neprespanih noči! Lepo je biti mati, ko imaš ob sebi dobre, zdrave otroke. Koliko mater pa nosi v srcu skrito bolečino za otroke. Spomnimo se jih ob materinskem dnevu pri majniški Mariji.

Anica Smrdel, Melbourne

iz naših misijonov

Pater Hugo Delčnjak piše iz obubožane Venezuele

“Misli dobivam in mi pomagajo ohranjati stare spomine na ljudi in kraje. Avstralijo sem obiskal leta 1973. Z vso iskrenostjo zagotavljam, da se vas prav pogosto spominjam in to z občutkom velike hvaležnosti. Tukaj v Venezueli pa je en sam Božji križ. Smo v stalnem političnem vrenju že več kot leto dni. Stanje se je seveda še veliko poslabšalo po neuspelem državnem udaru lansko leto v mesecu aprilu. Gre za spopad med privilegiranim srednjim in visokim družbenim razredom in tistimi, ki do sedaj niso obstajali, niso imeli glasu. Ta sloj družbe, ki jih je 80%, je prebudil predsednik Chavez, ki je začel svojo vlado z uvedbo pacifistične bolivijanske revolucije. Tako je pognal motor te revolucije - reforma celotnega aparata, reforma šolstva, agrarna reforma, reforma ribolova,... in s tem zanetil ogenj v strehi. Na žalost sta televizija in radio v rokah mogotcev, ki so zakleti nasprotniki reform. Zakleli so se, da mora Chavez s prestola. Veliko poizkusov je že bilo, eden od teh je bil državni udar. Kako in kdaj se bo to končalo, je težko reči. Dežela leze v vedno večje pomanjkanje zaradi sabotaž in stavk. Bencin morajo uvažati (ironija za Venezuelo, ki je po količini petroleja tretja na svetu), zmanjkuje hrane, ni plina za kuhanje, na bencin čakajo ne samo ure, dneve. Kaj pa naj Cerkev stori v teh napetostih? Imam občutek, da živimo, kot da bi bila prava vojna, kjer vsega zmanjkuje. Bijemo boj Rodetovega gesla - Stati inu obstati! Vem, da ne živite v izobilju, vem tudi, da je veliko klientov, a če pade kakšna drobtinica z mize, se priporočam zanjo. Lepe pozdrave vsem sobratom in rojakom, Slovincem.

Narodno svetišče, posvečeno Devici Mariji Coromoto v Venezueli. Letos je 350 let, ko se je Mati Božja na tem kraju prikazala indijanskemu poglavarju Coromoto. To je moderno zgrajeno svetišče, ki ga je posvetil sveti oče ob svojem obisku leta 1996. Lansko leto septembra sem prvič poromal s skupino faranov. Od Altigracie, kjer delujem, je oddaljeno 12 ur vožnje z avtom, toliko, kolikor je potrebno za polet z letalom iz glavnega mesta Venezuele, Caracasa, do Ljubljane.” (Pater Hugo je prvi z leve).

Gospodova Velika noč

Pred največjim Gospodovim in našim praznikom - Veliko nočjo - prihajam s kratko in iskreno besedo zahvale in z voščili, da bi vas velikonočno praznovanje obnovilo v vaših krščanskih koreninah in vas napolnilo z veseljem in upanjem, ki iz Kristusove Cerkve žubori že 2000 let in dviga ljudi iz smrti v večno življenje. Prenavlja nas Kristus, ki je vstal in živi na skrivnostni način v Cerkvi in v svetu.

Lansko leto sva si s p. Milanom zastavila veliko nalogo: Zgraditi novo župnijsko cerkev sv. Lovrenca, skopati še kakšen prepotreben vodnjak

in rasti v ponižnosti in svetosti. Hvala Bogu, gradnja cerkve še vedno lepo napreduje. Cerkev bo kmalu pokrita; zidarji so začeli betonirati tla cerkve; s kamnom z gorske verige Atakora pa začenjamo pokrivati fasado cerkve in terase. Do konca maja bo cerkev zgrajena in takrat bo potrebno začeti z njenim opremljanjem. Vsem dobrotnikom za tukajšnje župnijsko cerkev se iskreno zahvaljujemo in se še priporočamo, saj bo oprema cerkve pobrala še kar nekaj deset tisoč dolarjev.

Sušna doba je zelo primerna tudi za kopanje vodnjakov. Začeli smo kopati kar v treh vaseh. V

eni od njih imamo majhno skupnost katehumenov, tako, da bo kopanje vodnjaka pomagalo pri oznanjevanju evangelija. V dveh vaseh pa kopljemo, ne da bi imeli kakršnekoli obete o začetku krščanske skupnosti. V enem od vodnjakov smo naleteli na trd kamen. Upamo, da nas počasno razbijanje kamna ne bo preveč zamudilo in bomo uspeli zbetonirati vodnjak še pred začetkom deževne dobe v maju.

Konec januarja smo imeli sv. birmo: 13 birmancev. Škof je bil zadržan, zato je namesto njega birmoval njegov generalni vikar. Zelo smo bili veseli njegove spodbudne osebe in besede. Sv. maša je bila zelo slovesna: oba zbora sta pela. Plesali smo, klicali Sv. Duha. Po sv. maši pa smo se veselili ob družbi s pogani in domačo pijačo žukutujem. Za veliko noč pripravljamo 11 katehumenov za krst. Veseli smo prav vsakega, saj je za vsakega treba biti boj vere. Pogansko okolje in grešna nagnjenost iztrgata marsikaterega katehumenta. Podatek, da je triletni katehumenat začelo čez 40 katehumenov in bo krščenih le 11,

jasno govori o milosti vere in o težavi spreobrnjenja. Tako malo je potrebno za padec in šele stalni in veliki napori porajajo rast.

Z geometrom smo odmerili teren cerkve in fantovskega internata in jima dali pravnomočnost. Med nepismenimi ljudmi z nestalno voljo in z lakomnostjo po denarju je pravnomočnost pravice do terena nujno potrebna.

Dragi prijatelji, nanizal sem vam nekaj novic, ki povezujejo bratski Cerkev Slovenije in Toga. Še enkrat vam izrekam veselo in blagoslovljeno velikonočno prenovo! Veliko veselja in miru, ki ga svet ne more dati, marveč le Vstali. Hvala vam za zvestobo, pomoč in prijateljstvo!

Še naprej živimo eno v Gospodu, od Njegove navzočnosti in upanja Vanj. V molitvi živimo resnično povezanost in odrešitev.

Vaš hvaležni **p. Pepi L., frančiškan**
P. Pépi Lebreht
Mission Catholique de Nadoba,
B.P. 9 Kanté, TOGO, Afrique
(e-mail: nadoba.ofm@rkc.si)

POTOVANJE V AVSTRALIJO

Z mami sva pot v Avstralijo načrtovali že nekaj časa, saj imamo tam sorodnike, katerim je mami obljubila, da bova prišli nekoč na obisk. Ko pa sem jaz lansko leto uspešno zaključila maturo, sva te načrte dejansko izpeljale.

Tako smo 9. novembra z agencijo Trud in pod vodstvom patra Petra odpotovali v Avstralijo. V Sydneyu nas je pričakal pater Ciril, ki je bil naslednja dva tedna naš vodič po tej deželi nasprotij in nam je Avstralijo res najboljšo predstavil. V Sydneyu mi je še posebej ostal v spominu obisk sydneyanske opere. Zanimivo je bilo zvedeti, da je pri gradnji te slavne opere prišlo do tako velikih preprirov, da je prvotni arhitekt Jörn Utzon odšel iz

Sydneya in se ni nikoli več vrnil. Zaradi problemov z akustiko je preteklo kar 14 let. Še bolj zanimivo pa je bilo, ker so načrtovali 7 milijonov stroškov, vendar so številko močno presegle, tako da so na koncu porabili 102 milijona avstralskih dolarjev. To vsoto so potem zbrali že v dveh letih s pomočjo avstralske loterije.

Iz Sydneya smo nato leteli v Ayers Rock, kjer smo si ogledali Mount Olgas (Kata Tjuta – pomeni:

mного glav), kakor jim rečejo Aboridžini - domorodci, ki v Avstraliji živijo že 6000 let, preden je deželo odkril James Cook leta 1770. Ogledali smo si njihovo sveto goro Uluru in splezali nanjo. To je naravni monolit. Visoka je približno

iz Cairnsa smo nato leteli še do našega zadnjega cilja, to je bilo mesto Melbourne. Tam smo ravno tako kot v Sydneyu imeli srečanje slovenskimi rojaki, ki so nas navdušeno sprejeli in kraljevsko pogostili. Naš predzadnji dan pa smo namenili predvsem živalskemu svetu. Odpravili smo se na Phillip Island (Filipov otok). Na poti tja smo se ustavili na farmi, kjer smo hranili kenguruje, videli pa smo tudi drugo živalstvo, značilno za Avstralijo.

Na Filipovem otoku smo videli koale. To niso medvedki, kot bi marsikdo mislil. Koale so ravno tako sesalci, vrečarji, kot kenguruji, le da imajo vrečo obrnjeno ravno obratno kot kenguruji. Samice skotijo mladička en mesec po oploditvi, ta pa nato zleze v vrečo, kjer ostane še

5-6 mesecev. Najbolj zanimivo pa je, da koale prespijo večino dneva, saj je njihov spanec dolg 22 ur. Dve uri, ko so pokonci, pa jedo. Za hrano jim je posebna vrsta evkaliptusa.

Zvečer smo si ogledali še prihod najmanjših pingvinov na svetu, ki so se vračali z lova in so prinašali hrano za mladiče. Da si boste lažje

BBQ sredi puščavske Avstralije.

predstavljali, kako majhni so, naj vam povem, da dosežejo velikost do 30 cm (v višino).

Zadnji dan smo si v Avstraliji ogledali še Ballarat, rudnik zlata iz 19. stoletja, kjer je vse tako urejeno, kot je bilo takrat. Tam smo iskali zlato, da smo izpirali pesek v potoku, vendar na žalost nismo imeli sreče. Tako smo se od tam napotili kar na letališče v Melbourne.

To, kar ste ravnokar prebrali, je le kratek povzetek

štiriinajst dnevnega potovanja in opis nekaterih najbolj znamenitih točk, ki so mene pritegnile. Dejansko pa smo videli in zvedeli še veliko več. Vendar, če vas je ta članek vsaj malo pritegnil in ste ugotovili, da je Avstralija res kontinent kontrastov, saj ima vse: od morja, puščave, tropskega gozda, do mestne

džungle, ste se gotovo za Avstralijo tudi navdušili. Priporočam vam, da si jo ogledate. Sigurno vam ne bo žal. Naša skupina si jo je res ogledala v razmeroma kratkem času, vendar sem prepričana, da se bo še marsikdo vrnil v Avstralijo. To je res dežela, ki hrani veliko lepot in jih zna tudi pokazati.

Monika Mrhar, Slovenija

Ansambel Avstralskih Pet

Ustanovitev ansambla Avstralskih pet je do sedaj že pomagala promovirati tradicionalno slovensko glasbo v Avstraliji, kajti vsi člani so od nekdaj aktivno sodelovali v slovenski glasbeni sceni v Avstraliji. Zavzeto so in še vedno skrbijo za razvoj bogate slovenske glasbene tradicije, ne samo v slovensko-avstralski skupnosti, temveč tudi v širši avstralski javnosti, kar bo pripomoglo k vzdrževanju tradicije za vse naslednje generacije! S svojimi nastopi v Sloveniji bomo sporočili slovenski javnosti, da mi kot avstralski Slovenci, skrbimo za ohranitev slovenske narodne glasbe.

Vsi člani ansambla Avstralskih pet imamo za seboj leta glasbene izobrazbe in izkušenj in skozi te izkušnje smo tudi razvili profesionalen odnos do

promocije slovenske narodne glasbe, kar bo jasno in vidno vsemu občinstvu, pred katerim bomo nastopali v Sloveniji. Predstavili bomo kakovosten kulturni program in raznolik repertoar popularnih in izvirnih pesmi.

Številne slovenske organizacije v Avstraliji so nam že zagotovile svojo podporo za ta pomemben projekt.

Naš ansambel nedvomno aktivno promovira slovensko kulturo, jezik in seveda glasbeno tradicijo, še posebej med drugo in tretjo generacijo Slovencev v Avstraliji, kar pomaga pri ohranjanju slovenske tradicije v tej državi. Veliko število slovenskih skupin je obiskalo Avstralijo v zadnjih 30 letih in počutimo se dolžne, da vrnemo uslugo z

nastopi v Sloveniji, Predstavljamo se kot avstralsko-slovenski glasbeniki, živeči na drugem koncu sveta, ki se izredno trudijo za ohranitev slovenske glasbe in tradicije v Avstraliji.

Naš ansambel se močno zanaša na zvok diatonične harmonike – tradicionalnega slovenskega instrumenta!

Naši nastopi v Sloveniji bodo direktno utrdili kulturne vezi med Avstralijo in Slovenijo, kar se je zgodilo po uspešnih nastopih skupin iz ostalih držav s slovenskimi izseljenci. Čutimo, da je čas za še močnejše povezovanje kulturnih vezi med Avstralijo in Slovenijo skozi nastope avstralsko-slovenske skupine v samostojni Sloveniji!

Ansambel Avstralskih pet bo naredil vse za promocijo slovenske glasbe, še posebno mladi generaciji. Iskreno smo pripadni slovenski glasbeni tradiciji in želimo še naprej utrjevati vezi med Slovenijo in avstralsko - slovensko skupnostjo.

BIOGRAFIJA ČLANOV SKUPINE

Ansambel 'Avstralskih 5' je sestavljen iz petih nadarjenih članov, ki so prepoznavni v slovenski skupnosti v Avstraliji in so vedno promovirali slovensko kulturo, jezik, glasbo in tradicijo te države. To so:

BRANKO KOJC (kitara, bas, vokali).

Rojen je bil v Mariboru, vendar je večino svojega življenja preživel v Avstraliji. Od vsega začetka je bil močno povezan z nastopanjem in promocijo slovenske glasbe ter je 16 let igral pri skupini "Bled", prvi popularni slovenski skupini v Avstraliji. V tem času so uspešno posneli ploščo izvornih slovenskih kompozicij. Branko je nadaljeval z nastopi v različnih skupinah kot so: 'Slovenski kvintet', 'Kristal', 'Lipa' in 'Veseli Slovenci'. Vedno je pripravljen pomagati s pripravo slovenskih kulturnih dogodkov in v času obiskov slovenskih skupin v Avstraliji. Branko neizmerno pomaga drugi generaciji Slovencev, rojenih v Avstraliji, da vzljubijo slovensko glasbo. Prav tako je pomagal številnim skupinam in posameznikom do njihove glasbene uveljavitve v slovenski skupnosti, na kar je lahko zelo ponosen. Brankov namen je, da slovenska glasba ostane pomemben del ohranjanja slovenske tradicije in kulture v Avstraliji.

EVELYN KOJC (vokali).

Brankova hči - starši so jo vedno spodbujali k vključitvi v slovensko glasbo. Evelyn je aktivna v različnih aktivnostih v slovenski skupnosti in je spoštovana zaradi svoje velikodušne osebnosti in pozitivnega odnosa. Dela na slovenskem mladinskem radiu v Melbournu in je vključena v organizacijo raznih slovenskih kulturnih dogodkov vsako leto. Plesala je v slovenskih folklornih skupinah in pomaga pri ustanavljanju slovenske otroške šole v imenu Slovenskega avstralskega kulturnega in športnega Društva St. Albans v Melbournu, kjer je aktivna članica odbora. V melbournski skupini 'Plave noči' je glavna vokalistka zadnja 3 leta. Je izredno ponosna na svoje slovenske korenine, kar je jasno razvidno iz časa, ki ga posveča slovenski skupnosti v Avstraliji.

PETER GRIVIC (klavirska in diatonična harmonika, bas kitara, vokali, bobni).

Peter je znan v slovenski skupnosti v Avstraliji kot priznan harmonikaš. Več kot 20 let igra klavirsko harmoniko in 10 let že igra diatonično harmoniko. Dobil je prestižno nagrado 'King of Polka Down Under' (kralj polke v Avstraliji) v Sydneyu. Še ni bil v Sloveniji, vendar je kljub temu čutil močno pripadnost slovenski glasbi in kulturi, ki jo je pridobil od svojega pokojnega starega očeta, g. Janka Grivica, ki ga je vzgajal od rojstva in tudi finančno podpiral njegovo glasbeno kariero. Jankove sanje so bile videti svojega vnuka nastopati v njegovi ljubljeni domovini Sloveniji! Peter je bil član različnih slovenskih glasbenih skupin – 'Planica', 'Lipa', 'Domači fantje' (ki so pred kratkim posneli CD 'Domači fantje, Zlate harmonike, vključno s Petrovimi šestimi lastnimi skladbami). Prav tako je pomagal pri snemanju CD-ja 'Slovenija je domovina Tvoja' s člani vokalne skupine 'Planica' iz Wollongonga. Vedno je pripravljen pomagati skupinam iz Slovenije, ki nastopajo v Avstraliji, z izposojanjem zvočne opreme/PA. Pomagal je sledečim slovenskim skupinam na turnejah po Avstraliji: Ansambel Štajerskih sedem, Big Ben, Korošec and Završki fantje (ki jih je spremljal ansambel Lipa). Spremljal je tudi slovenske folklorne plesne skupine in sodeloval na različnih kulturnih festivalih za promocijo Slovenije in njene kulture v Avstraliji. Vedno je želel nekega dne nastopati v Sloveniji in izpolniti željo svojega pokojnega starega očeta.

RUDI ČRNČEC (diatonična harmonika, kitara, bas, kitara, vokali, bobni).

V vsej avstralski slovenski skupnosti je poznan kot izreden glasbenik z neverjetno karizmo na nastopih, pred publiko in zelo ponosen na dejstvo, da so ga njegovi starši navdušili za nastopanje in spoznavanje slovenske glasbe. Rudi je bil aktiven član slovenske dramske skupine v Sydneyu ter delal tudi na slovenskem radiu. Postal je inspiracija za množico mlajših in starejših harmonikašev. Želi, da slovenska glasba še naprej živi v Avstraliji in, da je spodbujana tudi v Sloveniji! Rudi je prav tako nastopal v več skupinah in kulturnih aktivnostih za promocijo Slovenije. Od svoje rane mladosti je spremljal slovenske folklorne plesne skupine in dolgo let nastopal s skupino 'Črni Baron' iz Sydneya. Rudi je navdušil precej ljudi za glasbeno kariero, vključno s Petrom in Lentijem, ki sta mu sledila v spoznavanju diatonične harmonike.

LENTI LENKO OAM (orgle, klavir, klaviatura, klavirska harmonika, diatonična harmonika, vokali).

Zelo znan član slovenske skupnosti v Avstraliji, aktivno vključen na vseh področjih slovenske skupnosti od rane mladosti. Dosegel je mnogo ciljev kot Slovenec druge generacije v Avstraliji in je pred kratkim dobil medaljo Order of Australia (OAM) – avstralsko priznanje – za svoje delo v slovenski skupnosti v Avstraliji, še posebej med mladimi. Lenti je aktiven član slovenskega radia in kadarkoli je potrebno, pomaga s pripravo na slovenskih prireditvah. Aktivno je sodeloval pri gibanju za slovensko neodvisnost in njeno mednarodno priznanje v zgodnjih 90. letih ter je aktiven član Slovenskega Narodnega Sveta v Viktoriji in ostalih slovenskih organizacijah. Zadnjih 18 let igra v slovenski cerkvi svetega Cirila in Metoda v Kew, na orgle in leta 2002 je bil izvršni predsednik Slovenskega Narodnega Sveta v Viktoriji. Lenti ima univerzitetno diplomu iz glasbe in je profesionalni učitelj klavirja, orgel, klavir in glasbene teorije. Ima lasten produkcijski in snemalni studio (www.miditek.com.au).

Lenti je posnel glasbo za znane avstralske glasbenike, med katere se šteje tudi Vanessa Amorosi in pokojni Peter Chappel. Lenti je strasten ljubitelj slovenske glasbe že od malih nog. Oba starša sta aktivna člana melbournske slovenske skupnosti in sta vedno skrbela za Lentijevo ljubezen

do slovenskega jezika, kulture in glasbe. Lenti je sodeloval pri raznih skupinah iz Slovenije, kot so ansambel Štajerskih sedem, Trio Pogladič, Veseljaki, Big Ben, Orleki, Korošec in KUD Študent iz Maribora. V Avstraliji je nastopal z različnimi skupinami, kot so Veseli Slovenci, Karantanija in Domači fantje (ki so posneli originalni CD Zlate Harmonike v Lentijevelem snemalnem studiju). Lentijeve dolgoletna želja je nastop v Sloveniji, domovini njegovih staršev. Želi dokazati, da slovenska glasba živi v Avstraliji in da obstajajo ljudje, ki želijo obdržati ta del slovenske tradicije!

Za turnejo po Sloveniji bi želeli zbrati čim več finančnih sredstev. Zato smo organizirali prireditve po slovenskih klubih v Melbournu in Sydneyu po sledečem sporedu:

31. maja 2003, v Slovenskem društvu

St. Albans v Melbournu;

6. junija v klubu Planica v Wolongongu;

7. junija v Slovenskem društvu Sydney;

8. junija v Verskem in kulturnem središču sv. Rafaela v Merrylandsu po sveti maši.

Uprava Slovenskega društva Melbourne pa nam je zagotovila dvorano. O točnem datumu nastopa vas še obvestimo.

Nastopali bomo v Sloveniji v več krajih prve dva tedna v juliju. Ste pa lepo vabljeni na Srečanje v moji deželi, ki bo na Bledu 6. in 7. julija 2003. Tudi tam bomo gostovali. Pred našim odhodom vas bomo še natančneje obvestili o naši turneji.

Lenti Lenko, OAM

ZAHVALA

Vam vsem, dragi prijatelji in sopotniki, iskrena hvala za vaše sočustvovanje in tople besede ob težkem udarcu prometne nesreče...

Na svidenje, ko bom ponovno na nogah... Zato sedaj obveščam vse upokojence in prijatelje, da bomo skupno obiskali, kot dogovorjeno, RDEČI CENTER... Naše načrte bosta, za časa mojega okrevanja, dopolnjevala Stanko Prosenak in Dragica Gomizelj. Pokličite ju in potrdite svojo udeležbo.

Helena Leber, VIC

Po ugodni ceni prodam prenosne orgle. Naslov ali telefonsko številko dobite v uredništvu Misli.

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živijo!

Well lately, after my trip to my homeland, I have been keeping a close eye on its international affairs - more particularly its negotiations concerning the European Union.

Therefore as a treat to us all, I have compiled a comprehensive guide to the latest advancements.

Enjoy - it's a break from our cultural community issues!

Slovenia: In the European Union

Slovenia has progressively worked its way to becoming a stable European country since its split from Yugoslavia in 1991. In that time it has been successful in reforming its government and economy while asserting its independence.

Why does it want to join a large community when it was doing nicely itself? Well a theory could be that it wants to further 'Westernize' and being so small in land and population - feels safer as part of a larger organization. With addition to Poland, Czech Republic, Slovakia, Hungary, Lithuania, Latvia, Estonia, Malta and Cyprus - Slovenia will be officially accepted in 2004. With Slovenia's acceptable new government and an excellent economy (a per capita income some 70% of the EU average) the Union is happy to share its borders with them.

The European Commission isn't entirely confident - it wants Slovenia to continue to upgrade border management - along what will become the EU's external border - this they fear is of major importance as many refugees are predicted to try to sneak through borders.

However, latest progress report said Slovenia had made good progress adopting European law and reforming public administration.

What do most Slovenes say? Well there are generally mixed feelings among the people. A recent survey asked Slovenes whether they supported Slovenia's introduction into the EU. The people said either yes, no or maybe. It was interesting to see that the polls suggested a slim majority in favour of EU membership. Most of the people said 'maybe', followed by 'no'. It seems that Slovenia will be joining and personally I am pleased. Among doubts that the EU will oppress Slovenia as a nation, it will have a chance to properly prosper under an economically powerful and peaceful Europe.

I hope you enjoyed this month's Misli. If you have any ideas or questions - I am willing to be of assistance. Just contact me on the email.

The Editor
misli_corner@hotmail.com

Predsednik evropskega parlamenta Pat Cox je prišel v Slovenijo ob koncu referendumu za vstop v Evropsko zvezo na povabilo predsednika slovenskega parlamenta Boruta Pahorja (levo).

Zrela odločitev za vero

Iris Dietner je bila krščena, birmana in prejela je prvo sveto obhajilo.

I have been asked to say a few words about how I came to choose this faith. I will keep it short and sweet, very much unlike the path I took in getting here. In the five years that I have been involved with the Slovenian Community I have seen many things and met many people that have inspired me to find greater understanding of the religion that I witness every Sunday mass. My research included books that were for and against Christianity, debates with people that were for, and those against. In the end I have followed my heart. My knowledge of God and my relationship with Him as it was from when I was a little girl.

years. I have come to see Iris as more of a sister. Not only have we done plenty of growing up together, we have shared in good and bad times and this has only made our bond stronger. During our friendship I have always seen Iris as being a pillar of strength, always standing strong and unwavering. I admire Iris for her ability to always remain open minded and never to judge anyone for their actions or words.

But above everything else, I am honoured to be standing here tonight sharing with Iris her holy sacraments.

Faith is something that can't be bought or sold, or something you miraculously receive from attending services a few times a year. Faith is something that is alive and is ever growing in our hearts and it's something that needs to be tended to and nurtured.

This day has been long in coming and there was a lot of soul searching that took place for me to stand here before you tonight. To some it may appear odd that I would choose my closest friend to be my godmother and I would like to touch on this point now as it is of great import to the path I took in reconciling with God. Christine Mesaric is quite clearly a beautiful young lady. However, her physical appearance is nothing compared to the beauty that lies within her heart. A beauty placed there by God. A beauty that is kept strong and bright by her faith. Her love, her charity, her conviction; all were of great inspiration to me. She holds her faith very close to her heart and I had to drag information out of her in my quest for understanding. In all that, I respect her and trust she will continue to be an inspiring spiritual guide for me on the journey of faith that lies ahead. I would also like to thank Pater and Marija for their support, as well as my parents, the Mesaric family and many others who have allowed me to find my way in getting to this point of God's grace.

Chrissy's words

I feel I have been greatly blessed and privileged to have someone like Iris as a friend. But the word friend doesn't seem to be a strong enough word to describe the friendship we have shared in the last 5

Iris...In the future I hope I can be your pillar of strength. I hope that this evening brings you joy, happiness and a source of comfort. That you need never fear or be saddened again for you not only have a loving family but a whole congregation that loves, cherishes and admires you for becoming the person we see today. Bog živi, Iris!

Starši botre Crissi Mesarič (na desni) skupaj s starši novokrščenke Iris Dietner.

Everyone needs to feel a part of the Holy Mass

I remember sitting in the pews one Sunday, having noticed a fairly new face to the altar. It belonged to Chris McKean. Chris regularly attended mass with his wife Metka who leads the choir, but now he had a new role. Very close to two years ago, Pater Metod had approached Chris to help with giving out the holy communion during mass. Chris honourably agreed and so began this weekly ritual. After a period of time, Chris was then asked by Pater Ciril if he was interested in writing and then reading a homily in English. Chris once again, more than happy to please, agreed to do this.

On a weekly basis, Chris began to research and compile information that he could present each Sunday. Chris had a big task ahead of him – he

needed to fill lots of requirements. The homily needed to be presented in such a way as to suit the young, the elderly, those who only spoke English and those with only very little English. Everyone needed to feel a part of the Holy Mass. The information needed to be relevant and presented in a creative way.

Chris perfectly fulfilled and continues each Sunday to fulfill each of these areas and more. His speech is very powerful, highly intelligible and precise. He takes such pride in his contribution – how many have noticed the beautiful folder he reads from which is adorned by a photo of Ss. Cyril and Methodius? I can't begin to imagine how much time Chris puts aside to do this, how much practise, how much commitment.

Chris's background is predominantly Australian although he is increasingly involved in the Slovenian way of life. As well as his contribution to the mass, Chris helps with a great number of other tasks for our religious and cultural centre. When Pater one day thanked Chris for all his work, Chris humbly replied, "I happily contribute to the Slovenian community as a daily thank-you to God for my wife Metka". What a blessed gift we have received in Chris – wanting to be a part of our Slovenian Culture and helping us to better understand the word of God.

Thank you so much Chris for being a part of our community. You do a fantastic job. I know through discussion with many others that we have really learnt a lot from you and really look forward to listening to you on Sundays.

Thank-you again and God Bless!

Barbara Smrdel

Akolit Cris McKean asistira ob prvem prejemu Svete Rešnje Krvi novokrščenki Iris Dietner na velikonočno vigilijo, 19. aprila 2003.

VASIMAROM

BERNARDOV SKLAD: \$20: Alojz Kerec, R. Koren, Janko Menič, Marjan Marsič, Šustar Danica in Anton, Angela in Franjo Majerič, Albrecht, Franc Fekonja, Marija Pongračič, Jožica Gerden, Maria Penca, Ivan Cetin, Marta Majer, Anton in Vanica Blaznik, Pepca Šabec, Tone Dolinar. **\$15:** Franc Žele, Marija Majcen, Rezi in Alojz Rezelj, Ignac in Helena Zver. **\$10:** Jože in Jana Čeh, Ana Pegan, Jože Vuga, Štefka Fretze, Otto Baligač, Marija in Viktor Gorjan, Franc Murko, Maria Grossman, Lado Sluga, Krčmar Silva, Jože Vičič,

Frančiška Veber, Antonija Sankovič, Anton Kruh, Milka Tomažič. **\$8:** Danica Gorup. **\$5:** Milena Carli, J. Zvonko Bezjak, Katarina Šerbinek, Zdravko Kristančič, Gizela in Herman Šarkan, Daniela Slavez, Matevž in Silva Jereb, Viljem Bauer, Lidija Bole, Jožef Barat, Franc in Olga Žužek.

ZA LAČNE:\$30: Marta in Anton Kristan; **\$20:** Jože in Jana Čeh; **\$15:** Maria Grossman.

HVALA ZA VAŠE DAROVE IN BOG POVRNI!

Za konec pa se malo smeha!

Mož in žena, oba upokojenca, se zjutraj zbudita. Začne se delitev dela. Žena vpraša moža: »Ali greš v trgovino po mleko in kruh?« »Grem.« »Da ne boš pozabil!« »Ne bom.« »Kruh in mleko, da ne boš česa zamešal!« »Ne bom!« »Zapiši si na listek!« »Ne bom pozabil!« »Za gotovo ne?« »Ne, če ti rečem!« Mož odide in se vrne čez nekaj časa – s kremo za zobe. »Saj sem vedela, da boš pozabil!« se huduje žena, »kje pa je zobna ščetka?«

Mož in žena sta se sprehajala po mestu, ko sta zagledala slepega berača, ki je prosil za denar. Žena je pristopila k njemu in mu v posodico vtaknila sto tolarjev. Ko sta nadaljevala sprehod je žena vprašala moža: "Pa misliš, da je res slep?"

"Seveda je. Saj si slišala, ko ti je rekel: Hvala lepotica!"

Potnik na luksuzni ladji je vprašal kapitana ladje: "Ali je res, da morate ladjo zapustiti zadnji?"

"Ja res je, toda samo, če se potopi. Če eksplodira, jo zapustim skupaj z ostalo posadko."

Člane tuje delegacije na simpoziju so povabili v muzej. Tu so jim pokazali diamant, tretji po velikosti na celem svetu. Diamant je stal popolnoma nezavarovan na polici.

"Ali je diamant vedno tako nezavarovan?" je vprašal eden od tujcev. "Seveda!"

"Pa se ne bojite, da bi ga kdo ukradel? Pri nas bi ta diamant zaprli!"

"Pri vas je kapitalistični sistem in vi cenite stvari. Za nas pa je to popolnoma navaden kamen. Pri nas so dragocenejši ljudje, zato zapiramo njih!"

Mlajše dekle si ogleduje stanovanje, ki ga je želela najeti. "Tole stanovanje je pa precej vlažno!" je dejala stanodajalcu.

"Res je!" je ta pritrdil. "Toda tudi vlaga ima svoje prednosti!"

"Kako to mislite?" se je začudila mladenka. "Star kruh se vam ne bo nikoli posušil!"

Berač se postavi pred vhod v Ljubljansko borzo, kamor hodijo, vsaj tako je izvedel, sami bogati ljudje. In res. Prvi, ki izstopi, mu v klobuk vrže deset tisočakov in mu reče: "Od mene boste enkrat mesečno prejeli deset tisočakov!"

Berač vesel predlaga: "Kaj, ko bi mi dali takoj 120 tisočakov?"

"Ste pa nesramni in predrzni!" se razjezi bogataš. "Ponudim vam prst, vi bi pa roko!"

"Kar utihnite, vi se spoznate na borzo, jaz sem pa strokovnjak za beračenje."

BICHENO HIDEAWAY
Romanticne hisice ob oceanu
Danijela Hlis in mama Marija
Vas vabita na nepozabni
oddih na Tasmanijo.

www.bichenhideaway.com

179 Harvey's Farm Road

BICHENO TAS 7215

Tel. 03 6375 1312; fax.: 03 6375 1700

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

VELEPOSLANIŠTVO

REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertonec

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS **NOVA ZELANDIJA**

Generalni častni konzul: Dušan Lajovic

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164

Krasni majnik se razgrinja

Verjetno je več razlogov, da tako opevamo ta mesec maj. Najprej je seveda domača slovenska pomlad, vsa v cvetju, ko življenje kar kipi v mnogih cvetovih, barvah, vonjih, obletavanju metuljev in čebel. Zemlja je blagoslovljena, velikonočni ogenj prižgan, dnevi vedno daljši in toplejši. V Sloveniji že lahko hodiš bos – saj je maj prvi mesec v letu brez črke R. In v mesecih brez črke R lahko hodiš bos naokrog, tako pravi stara modrost. **Mesec maj pa je v Avstraliji jesensko obarvan.** Jesen je mogoče še bolj doživeti v južnih predelih kontinenta in na Tasmaniji, kjer je zasajenih več evropskih dreves, ki so ta čas obarvana s tisočeriimi odtenki barv z Umetnikovega čopiča.

Mesec maj je Marijin mesec. Šmarnice bele cveto in vabijo k lepim šmarničnim bogoslužjem. Začenjamo pa majnik s praznikom svetega Jožefa Delavca, Marijinega moža in Jezusovega rednika. Tudi ta praznik je blizu marljivim in delavnim Slovincem. Četrty dan meseca goduje **sveti Florijan**, zavetnik gasilcev. Slovenski gasilski domovi so v zadnjem desetletju spet okrašeni s kipom, fresko ali mozaikom zavetnika gasilcev, ki se pozdravljajo s pozdravom: Na pomoč! Dan pred svetim Florijanom godujeta apostola **Filip in Jakob**. V Veselovem bo veselo, saj goduje pater Filip, pater Valerijan pa je godoval 14. aprila. Dragima patroma tudi Misli nosijo v Sydney prisrčne bratske pozdrave in voščila.

Druga nedelja v mesecu maju je materinski dan. Tudi zaradi tega praznovanja je maj poseben mesec. Hvaležen spomin na naše mame in očete, ki so odgovorno in veselo sprejeli dar življenja. Živim materam čestitajmo, jih obiščimo, podarimo jim nekaj svojega časa. **Dokler imaš mater, imaš dom!** Pokojnih mam se spomnimo v molitvi in radi darujmo za sveto mašo za pokojne starše.

24. maja praznujemo praznik Marije Pomagaj. Večer pred praznikom je spomin slovenskih verskih in narodnih izročil. Marija, pomočnica kristjanov, je zavetnica Avstralije in Slovenije.

Gospodov vnebohod, štirideseti dan po veliki noči, bo v četrtek, 29. maja. Zadnji dan majnika pa je praznik obiskanja Device Marije.

Za dva meseca se bom tudi jaz napotil na obiske staršev, bratov in sestre ter njihovih družin, vaščanov, sobratov, prijateljev, sošolcev – krajev in ljudi mojega otroštva in mladosti. Praznovali bomo mamino in atovo zlato poroko, maminih 80 let, srebrni poroki brata in sestre, 30-letnico mature in še kaj.

**ROJAKE, KI BOSTE NA OBISKU V DOMOVINI,
VABIM NA SREČANJE PRI MARIJI POMAGAJ NA
BREZJAH, V SOBOTO, 28. JUNIJA 2003, OB 10.
URI DOPOLDNE.**

Junjske Misli boste že kmalu dobili, meseca julij in avgust pa bosta spet povezana v dvojni številki, ki jo lahko pričakujete koncem avgusta. Potem pa zopet redno vsak mesec do konca leta. **Misli so mesečnik, le dvakrat na leto sta dvojni številki: januar-februar in julij-avgust, kar je že nekako utečeno.**

V majskih Mislih boste našli odmeve velikonočnega praznovanja po naših središčih, napovedi šmarnic in praznovanj, ki sem jih omenil zgoraj, novice iz Slovenije in dogajanje križem avstralske Slovenije, tudi nekaj humorja za zdravje pa še kaj. Pristrčen majski pozdrav.

Bog živi, aleluja, aleluja!

pater Ciril

Lesorez Marije Pomagaj v Sydneyu.

Marijina hvalnica

(Lk 1, 46-55)

Tedaj je Marija rekla:

**»Moja duša poveličuje Gospoda
in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,
kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.
Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,
kajti velike reči mi je storil Mogočni
in njegovo ime je sveto.**

Njegovo usmiljenje je iz roda v rod nad njimi, ki se ga bojijo.

**Moč je pokazal s svojo roko,
razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.
Mogočne je vrgel s prestolov in povihal je nizke.**

**Lačne je napolnil z dobrotami
in bogate je odpustil prazne.**

**Zavzel se je za svojega služabnika Izraela
in se spomnil usmiljenja,**

**kakor je govoril našim očetom:
Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«**

I z p o d T r i g l a v a

V dneh pred velikonočnimi prazniki je državni statistični urad v Ljubljani objavil rezultate popisa prebivalstva v letu 2002. Po teh podatkih ima Slovenija nekaj manj kot dva milijona, oziroma 1.964.036 prebivalcev, kar je za 2,6 odstotka več kot ob zadnjem popisu pred 11 leti. Ker je bil naravni prirastek v tem času negativen, najdemo vzrok za povečanje prebivalstva v porastu priseljevanja in legalizaciji prebivanja oseb, ki so se v Slovenijo preselile pred popisom leta 1991.

Kljub povečanemu številu prebivalcev se je precej zmanjšalo število Slovencev. V predzadnjem popisu so ti predstavljali dobrih 88 odstotkov vseh prebivalcev, danes pa le še 83 odstotkov. Za to je kriva tudi odločitev državnih organov, ki so narodnost črtali iz seznama obveznih odgovorov. Medtem, ko se rojaki v tujini borijo za priznanje svoje narodnosti, se trenutni oblasti v Sloveniji ne zdi vredno vedeti, koliko Slovencev prebiva v državi. Isto so naredili z vprašanjem veroizpovedi, le z drugačnim namenom. Po zadnjem popisu je katoliške veroizpovedi le dobrih 57 odstotkov prebivalstva, medtem ko se jih je leta 1991 tako opredelilo 71 odstotkov. Namen oblasti je bil očitno dosežen. Zanimivo pa je, da se več kot 15 odstotkov vprašanih ni želelo opredeliti o veroizpovedi; pred 11 leti je bilo takih le 4 odstotke. Glede na leto 1991 se je do danes podvojilo muslimanskih vernikov in jih je zdaj 2,4 odstotka.

Rezultate popisa je v zadnji aprilski številki Družine prav z ozirom na katoliško vero v Sloveniji komentiral odgovorni urednik Janez Gril. Takole piše: Med podatki, ki so zbudili precejšnjo pozornost, izstopajo manjše število katoličanov, povečanje tistih, ki se o veri niso opredelili ter večje število nevernih ljudi. Za katoličane se je izreklo 58 odstotkov prebivalcev, 14 odstotkov manj kot pri prejšnjem popisu; neopredeljenih glede vere je 16

odstotkov, prej jih je bilo le 7 odstotkov, za neverne se je izreklo 10 odstotkov vprašanih, prej le odstotkov. Kar 23 odstotkov vprašanih vernosti ni navedlo. Število ljudi, ki so druge veroizpovedi, se ni dosti spremenilo, le število muslimanov se je povečalo za slab odstotek. Za čimbolj pravilno razumevanje zgornjih števil, piše Gril, je potrebno upoštevati tudi podatke, ki jih letno zbiramo s pomočjo župnijske statistike. Iz njih je razvidno, da je v katoliški Cerkvi krščeno prek 80 odstotkov vseh novorojenih otrok. Iz istih virov izhaja, da ima 80 odstotkov vseh umrlih katoliški cerkveni pogreb. K birmi gre v zadnjih letih osemletke prek 60 odstotkov vseh šoloobveznih otrok. Ob nedeljah prihaja k maši približno 20 odstotkov katoličanov, za velike praznike pa precej več. V zadnjih desetih letih se ti odstotki niso bistveno spremenili.

Prvo, kar lahko rečemo o podatkih lanskega popisa, je, da se je zmanjšalo število ljudi, ki so se opredelili za katoličane. Nikakor ni mogoče trditi, da se je v tem času v Sloveniji zmanjšalo število katoličanov. Podatki cerkvene statistike tega ne potrjujejo. Kot poudarja Janez Gril, moramo vzroke za manjše število opredeljenih katoličanov najprej iskati v spremenjenem in zapletenem načinu popisovanja ter takratnem političnem poudarjanju ustavne pravice, da se o veri ne opredelimo, oziroma da to vprašanje ne sodi v popis. Starši niso mogli namesto odsotnih otrok povedati, kateri veroizpovedi pripadajo, nekateri popisovalci vprašanja o veroizpovedi otrok sploh niso postavljali, oziroma niso hoteli napisati odgovora. Iz tega sledi, da podatkov obeh popisov ne moremo in ne smemo primerjati.

Republiška volilna komisija je 1. aprila razglasila uradni izid referendumov o vstopu Slovenije v Evropsko zvezo in NATO.

Rezultati se niso bistveno spremenili glede na

neuradne podatke. Za vstop v Evropsko zvezo je glasovalo 89,64 odstotka, za vstop v NATO pa 66,08 odstotka volivcev. Uradni izidi so zanimivi tudi zato, ker so vanje vključeni tudi glasovi iz tujine. Po pošti in na diplomatsko-konzularnih predstavništvih je bilo oddanih 2275 glasovnic, od tega 77 po pošti, podpora vstopu v Evropsko zvezo je bila skoraj 98 odstotna, podpora NATU pa skoraj 77 odstotna. Tako je na diplomatsko-konzularnih predstavništvih glasovala tretjina od skupaj 6659 volilnih upravičencev. Največ volivcev je glasovalo v Buenos Airesu in sicer 651 od skupaj 1631 volilnih upravičencev.

V dneh pred cvetno nedeljo smo v Sloveniji dobili novega apostolskega nuncija. Papež Janez Pavel II. je namreč 9. aprila na to mesto imenoval nadškofa Santosa Abrila y Castella, ki je bil doslej apostolski nuncij v Argentini. Hkrati je bil imenovan za apostolskega nuncija v Bosni in Hercegovini. Novi predstavnik Svetega sedeža v Sloveniji Santos Abril y Castelló se je rodil leta 1935 v Alfambri v Španiji. V duhovnika je bil posvečen nekaj let pred drugim vaticanskim koncilom. Končal je študij družbenih ved in cerkvenega prava. Po študiju na papeški cerkveni akademiji je leta 1967 vstopil v diplomatsko službo Svetega sedeža. Služboval je na nunciaturah v Pakistanu, Turčiji in v Državnem tajništvu v Vatikanu. Leta 1985 je bil posvečen v nadškofa in bil zatem imenovan za apostolskega nuncija v Boliviji, zatem je bil nekaj let še v Kamerunu, Gabonu in Ekvatorialni Gvineji. Februarja 1996 pa je postal apostolski nuncij v Jugoslaviji, kjer je ostal štiri leta. Leta 2000 pa je odšel za apostolskega nuncija v Argentino. Novi nuncij naj bi v Slovenijo prispel že v maju.

V okviru Slovenske vojske je konec meseca marca zaživel Društvo sv. Modesta, ki povezuje vojaške duhovnike, verne vojake in njihove družine. Člani društva so imeli 29. marca v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano prvo srečanje ob godu svojega zavetnika. Osrednji del srečanja je bila sveta maša, ki jo je daroval vojaški vikar dr. Jože Plut. Sledil je pogovor o vlogi in pomenu društva. Člani društva so se seznanili še z nedavno blagoslovitvijo prve vojaške kapele v Vipavi iz z novim molitvenikom za slovenske vojake in policiste, ki je izšel v dneh pred veliko nočjo. Molitvenik, ki nosi naslov Gospod je moja moč, je namenjen tako vojakom kot njihovim

družinam. Spremno besedo je napisal mariborski pomožni škof dr. Anton Stres, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za pastoralo vojakov. Tako vojaška kapela kot molitvenik sta nekaj, kar si v prejšnjem sistemu nismo mogli predstavljati.

V rojstni hiši Primoža Trubarja na Rašici so v drugi polovici aprila pripravili slovesnost, na kateri so predstavili prvi zvezek Trubarjevih zbranih del. Založba Rokus in Slovensko protestantsko društvo sta z izdajo knjige želela približati dela utemeljitelja slovenskega jezika širšemu bralstvu, obenem pa ohraniti znanstveno raven izdaje. Prvi zvezek Zbranih del vsebuje pet naslovov: Catechismus in Abecedarium iz leta 1550, 1555 in še Abecedarium iz leta 1566. Izšel je v nakladi tisoč izvodov, možno pa ga je dobiti tudi v bibliofilski izdaji, vezani v usnje in z zlato obrezo.

Ob stoletnici rojstva nekdanjega mariborskega škofa Maksimilijana Držečnika pripravljajo v njegovem rojstnem kraju v Ribnici na Pohorju letos vrsto prireditev. Uvod v Držečnikovo leto predstavljata dobrodelni koncert in predstavitev zbornika Škof Držečnik med nami, po koncertu pa so v ribniški knjižnici odprli tudi istoimensko razstavo. V maju bodo v Ribnici na Pohorju odkrili škofov doprsni kip, delo akademskega kiparja Staneta Kolmana, sklop prireditev pa bodo sklenili oktobra s slavnostno akademijo.

Tone Gorjup

V skladu s sklepom Vlade Republike Slovenije in objavo v Uradnem listu Republike Slovenije, je od februarja 2003 dalje za Generalni konzulat Republike Slovenije v Sydneyu določena konzularna pristojnost še naprej le za zvezno državo New South Wales in ne več za zvezno državo Viktorijo.

Ob tej priliki bi se želel zahvaliti vsem slovenskim društvom, organizacijam, ustanovam, medijem in posameznikom v Viktoriji, za sodelovanje, pomoč in razumevanje v času – skorajda enajst let, ko je bil konzulat v Sydneyu bil pristojen tudi za Viktorijo. Vsem slovenskim rojakom v Viktoriji želim obilo uspehov pri nadaljnjem delu v korist slovenske skupnosti, osebne in družinske blaginje in sreče.

Alfred Brežnik

Častni generalni konzul RS, Sydney

Straši udba.net

Dobrodošli v CAE (Centralna Aktivna Evidenca) – se je izpisalo na ekranu računalnika, ko ste se povezali z internetom na naslovu www.udba.net. Na svetovnem spletu so se pod tem naslovom 20. marca 2003 pojavili podatki o domnevnih sodelavcih in nadzorovanih osebah nekdanje tajne službe državne varnosti Udba. Objavljenih je več kot milijon imen, med njimi tudi pomembna imena slovenske politike zadnjih let, imena domnevnih sodelavcev, uslužbencev, funkcionarjev in pripadnikov rezervne sestave Udbe, imena sodelavcev varnostne službe nekdanje JLA in teritorialne obrambe, številke dosjejev stalnih in občasnih virov Rimokatoliške Cerkve, pa tudi imena oseb, ki so jih nadzorovali in teh je bilo kar veliko. V Sloveniji je nastal preplah. Inšpektor za varstvo osebnih podatkov Jože Bogataj je preprečil dostop do omenjene strani prek slovenskih ponudnikov interneta. Kriminalisti so začeli s preiskavo zaradi suma zlorabe osebnih podatkov. V povezavi z Interpolom in tajsko policijo so blokirali naslov. 41-letni Indijec Dharendra Sood, ki je arhive spravil na internet, je že dobil zahtevo Interpola, da spletno stran umakne, ker je ilegalna. Sicer pa v policijski preiskavi aktivno sodeluje tudi slovenska varnostno-obveščevalna agencija Sova.

Kdo stoji za objavo udba.net? se sprašujejo v Sloveniji. Naročnik spletne strani je častni generalni konzul RS za Novo Zelandijo in sydneyjski podjetnik **Dušan Lajovic**, ki v objavi teh podatkov ne vidi nič spornega; še več, prepričan je, da je skrajni čas, da se Slovenci soočimo s svojo preteklostjo. Gospod Dušan je te podatke pridobil že koncem leta 1988 in leta 1989. Seveda ne pove, kako je prišel do njih: »Naša generacija počasi umira in ljudje morajo vedeti, kaj se je dogajalo. Jaz vztrajam pri tistem, kar je bilo na internetu in če so naši v Sloveniji tako demokratični, da ne pustijo ubogim Slovincem slišati, kaj se je dogajalo pod komunisti, potem Bog pomagaj nam!« Ko ga sprašujejo novinarji, ali ni sedaj njegovo častno konzulstvo pod vprašajem, odgovarja, da mu je najprej in več pravica kot pa čast.

Zaradi prijateljevanja ali srečevanja z njim so se že zagovarjali Janez Janša, Marko Pogorevc in še kdo. **Janez Janša je povedal:** »Človekove

pravice so se drastično kršile, ne z objavo teh seznamov, ki tako ali drugače niso dosjeji, ampak predvsem z nastankom teh seznamov in z nastankom dosjejev, na podlagi katerih lahko nekdo v Sloveniji, če s tem, oziroma, ker s tem razpolaga, praktično izsiljuje, oziroma obvladuje celo državo, ki je majhen prostor... Mi smo že navajeni na to, da smo krivi, zdaj bo kriv tisti, ki je morda prijatelj z nekom, ki pravi, da je to dal na internetno stran, ne pa tisti, ki je drastično kršil človekove pravice, ker je te podatke zbiral ali tisti, ki je glasoval proti temu, da se ta problem zakonsko uredi. Tisti bodo zdaj tožniki.«

Na anketo 24ur.com je 24. aprila odgovorilo na vprašanje: Ali se strinjate z objavo seznamov sodelavcev udbe? z da 82% in z ne 18% (804 : 182 glasov). In na vprašanje: Boste za praznike delali pirhe? je 17. in 18. aprila odgovorilo 74% z da in 26% z ne (1088 : 374 glasov).

Dr. Janez Podobnik, vodja poslanske skupine SLS pravi, da prepoved dostopa do omenjene internetne strani v Sloveniji ni prava pot in je v nasprotju z naravo interneta kot medija. Glede vsebine strani pa je opozoril na resolucijo Sveta Evrope, ki med ukrepi za odpravo dediščine nekdanjih totalitarnih režimov predvideva tudi odprtje arhivov obveščevalnih služb. Podobnik sicer meni, da se slovenska družba še ni soočila s tem vprašanjem in da bi ga bilo treba, tako kot ostala vprašanja polpretekle zgodovine, rešiti celovito.

Naslova udba.net sedaj ni mogoče odpreti, pa ga bo verjetno kmalu spet mogoče. Na neki ameriški univerzi so snov že vzeli v preučevanje kot zanimiv zgodovinski dokument in ga bodo kot takšnega poslali v internetni svet. Slovenski tržaški mislec in pisatelj Alojz Rebula vidi v potezi g. Lajovica dejanje resnice v naši zgodovini. Njegovo zanimivo razmišljanje objavljamo v teh Mislih.

Marsikakšen odgovor na vprašanja, ki se zastavljajo ob tem seznamu in njegovi objavi, bo Dušan Lajovic pojasnil v svoji knjigi **Med svobodo in rdečo zvezdo**, ki jo bo, upa, končal letos junija ali julija. Iz Ljubljane je že prejel naročila.

p. Ciril

dr. Alojz Rebula

”Kaj ima opraviti Vstali Kristus z Udbo?”

Kljub vsemu, kar imajo slovenski kristjani za sabo v zadnjem polstoletju, še naletiš na “lepodušnega” kristjana, ki mu je Kristus nekakšen sladoledar, krščanstvo pa sajenje rožic. Ja, kaj ima v teh velikonočnih dneh opraviti vstali Kristus z Udbo, se bo vprašal takšen lepodušnež, ko bo v tej rubriki našel odmev na “neprijeten” dogodek: na potezo častnega generalnega konzula republike Slovenije na Novi Zelandiji g. Dušana Lajovica, ki je spravil na mednarodni internet arhiv slovenske Udbe, komunistične tajne politične policije, s seznamom njenih agentov, zaupnikov in preganjancev?

Mogoče je odgovoriti: toliko ima vstali Gospod opraviti z Udbo, kolikor je imel na primer opraviti z lažjo in s sovraštvom, z biriči, z Judežem, z lažnivimi pričami, z biči in žebliji, skratka z Zlom. Z Zlom je imel toliko opraviti, da ga je spravilo na križ.

In kaj je bila Udba? Potem ko je nehala biti povojno morjenje, je bila vohljanje, prisluškovanje, provociranje, laganje, zasliševanje, mučenje, bila je šifra terorja, teror sam. Bila je zlo.

Potvarjalci zgodovine, kolikor te gnusobe v slovenski preteklosti ne ignorirajo, jo skušajo omiliti v nekaj skoraj državniško normalnega, upravno razumljivega. Dejansko je kdo prišel od zaslišanja pri Udbi belolas, drugi z živčnim zlomom, spet drugi z dosmrtno preganjavično psihozo. Udba je terorizirala, psihično usužnjevala, onesrečevala. Bila je Gestapo z rdečo zvezdo, opremljen z vsemi klasičnimi orodji terorja, od ustrahovanja do umora.

Zato ostaja poteza g. Lajovica dejanje resnice v naši zgodovini, kakor je bilo leta 1975 dejanje

resnice Kocbekovo razkritje pokola domobrancev v znanem tržaškem intervjuju.

Vsaka resnica kolje oči, kaj šele takšnale. A kristjani Lajoviceve kretnje ne morejo obžalovati, saj so bili prav oni, kristjani, številka 1 na zatiralskem programu Udbe do take mere, da mnogim tisti socialistični strah še danes ni šel iz kosti.

Kdo bo naštel vse pritiske, vse provokacije, vsa zaslišanja, vse mikrofone, nastavljene kristjanom, od škofov (mikrofoni celo v kakšni njihovi počitniški hišici ...), do nosilcev krščanskega odpora (Kocbek) in intelektualcev (Ošlak)?

No, kristjan lahko ob tej zgodbi pomisli na neko drugo medmrežje, na medmrežje najvišjega, ki se bo odprlo na sodni dan.

Stigmatiziranki Tereziji Neumann iz Konnersreutha se je v njenih nešteti videnjih odvila vrsta zgodovinskih “filmov”, kjer je do podrobnosti sledila na primer Kristusovemu pasijonu, vključno z aramejskimi dialekti, ki so se tam govorili. To se pravi, da je vsa človeška preteklost shranjena ne samo v božjem internetu, ampak tudi v božji kinoteki. Tudi slovenska preteklost s slovenskimi dialekti vred, začeni z ljubljanskim. Zato lahko kristjani mirneje kot kdo drug prepustijo lustracijo, za katero se ima pravico ogrevati g. Lajovic, neki višji instanci, kot bi bila kakršnakoli zemeljska komisija, instanci neskončne Vednosti in Pravice, a tudi Usmiljenja.

Družina, 27. april 2003

Katoliška Cerkev, ki se zavzema predvsem za omembo Boga in krščanske tradicije v prihodnjem ustavnem dokumentu Evropske unije, ki naj bi ga do konca junija pripravila konvencija o prihodnosti Evrope, si želi, da bi bilo v dokumentu zapisano tudi zagotovilo o pravnem statusu cerkva in obljuba o uradnem dialogu med cerkvami in institucijami povezave, poroča EUobserver. Zahteve je dva meseca pred predvidenim zaključkom dela konvencije razkril vodja COMECE-a, neformalnega predstavnštva Svetega sedeža pri EU, Josef Homery. “Sklicevanje na Boga je pristen odraz

dejstva, da je Bog edini vir vrednot večine Evropejcev,” je prepričan Homery, ki je dodal, da vera ne sme biti razlog za delitev ljudi.

Predsednik konvencije Valery Giscard d’Estaing je predstavil tri oblike sklicevanja na vero in Cerkev v prihodnjem ustavnem dokumentu EU; sklicevanje na verske vrednote v preambuli ustavne pogodbe, zagotovitev pravnega statusa cerkva ter zagotovitev uradnega dialoga med verskimi skupnostmi v državah članicah povezave in institucijami EU, katoliška Cerkev pa se zavzema za uveljavitev vseh treh.

p. Ciril A. Božič OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
SS.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

V UVODNIKU sem pisal o pomladnem maju, tukaj pa se moram pohvaliti z letošnjimi čudovitimi jesenskimi dnevi cvetnega, velikega, velikonočnega in povelikonočnega tedna. Skoraj neverjetno za Melbourne, sami lepi dnevi. Ponoči se je sicer nekoliko ohladilo, toda podnevi je sonce ogrelo ozračje od 20 do 24 stopinj Celzija v vseh teh prazničnih dnevih. Takšen je bil tudi ANZAC Day v petek, 25. aprila. Tudi to je pomagalo k dobremu razpoloženju in lepi udeležbi predvsem na cvetno nedeljo, veliko soboto in na veliko noč.

PRAZNOVANJE je bilo vse dni lepo, ker je bila priprava na praznike lepa. Na prvo soboto v aprilu smo poromali v Bacchus Marsh, kjer je na pobočju hriba lep križev pot, sedaj pa še gradijo kapelice vseh štirih delov rožnega venca. Na vrhu hriba je velika planjava, kjer že stoji majhna cerkev. V prihodnosti nameravajo tu zgraditi po zgledu Marijinega svetišča z Malte veliko cerkev. Tako bo ta kraj nad rodovitnim poljem Bacchus Marsha postal res pravo romarsko središče, kot jih poznamo v Evropi. Avstralija je mlada v zgodovini

in nima romarskih svetišč. Jih pa ustanovljajo zadnja leta. Tako je nastalo že veliko središče v Penrose Parku, nekje na sredini poti med Sydneyem in Canberro pri kraju Berrima, kamor radi romajo naši rojaki iz NSW in kjer so pozidali tudi svojo kapelo. Pa tudi rojaki v Perthu imajo v bližini novejšo romarsko središče in že stari misijon med Aborigeni v New Norcia. Iz Kew smo poromali z avtobusom in iz Geelonga so prispeli s svojimi avtomobili, tako se nas je zbralo 77. Molili in peli smo ob vsaki postaji ter nato darovali sveto daritev v cerkvi. Po maši smo se odpeljali po aleji junakov, kjer smo se ustavili in nakupili svežega sadja. Po vožnji skozi Bacchus Marsh mimo stare kovačije in cerkva, smo se pustili presenetiti na domačiji Ane Špacapan, kjer nam je pripravila s svojo hčerko, njeno družino in prijatelji razkošno pojedino. Ani smo nazdravili za njen 70. rojstni dan, ki ga je praznovala 10. marca. Vsi smo bili zares prijetno presenečeni nad vsemi dobrotami in se Ani še enkrat prisrčno zahvaljujemo za vso njeno dobroto. Na avtobusu smo zbrali nekaj znamenj hvaležnosti,

ki smo jih pozneje izročili Ani. Ana pa se zahvaljuje za obisk: »Vse, kar sem naredila, sem naredila zato, ker imam rada ljudi. Hvala, ker ste prišli!« je dejala. Hvala, Ana, Vam in vsem Vašim!

Pred gostoljubno domačijo Ane Špacapan v Toolern Vale.